

هاوولاتی ساد پاقهیهک سهبارت به نهدهب و هزری "مارکیز دو ساد"

سهروان نهحمهد

تویژینهوه

مالپهری ژنهفتن ۲۰۲۰

jineftin.krd

((ئەم ۲۶ بڕگەییە، هەولێکی سەرەتاییە بۆ تیگەیشتن لە ئەدەب و ئەندێشەیی مارکیز دۆ ساد، کە لە راستیدا بەشیکە لە تووژینەوویەکی بۆلۆنە کراوە بە ناونیشانی «ئیلیا: بلانشۆ و لیڤیناس». لەم بڕگانەدا دیدگای بلانشۆ بە تاییبەت لەسەر فیکری ساد خراوەتە روو و؛ بە کۆمەك وەرگرتن لە فەلسەفەیی کۆسۆڤسکی، هیگل، لاکان، بۆڤوار و هتد هەول دراوە تا ئاستیک ئەندێشەیی ساد رافە بکڕیت)).

■ مارکیز دۆ ساد¹، نووسەرێک کە 32 سالی رەبەق ژیانی لە زیندانە ترسناکەکانی فەرەنسادا بەسەر برد و سەردەمیەک بە «شەرەنگیزترینی جانەوهران» دەناسرا و ژیانی بۆ «کۆمەلگە مرۆییەکان» ترسناک، بە جۆرێک کە دەزگاکانی دەولەت و کلێسا زیاتر لە دە بەرگی دەستنوس، یاداشت و گێرانیەو وینەییەکانیان سووتاند و، خویندنیەووی بەرەمەکانی تەنانەت تا درەنگانیک قەدەغە بوو. ئەم جانەوهرە ترسناکەیی کۆمەلگە، کەمێک پاش روودانی شۆرشێ مەزنی فەرەنسا لە زیندان ئازاد کرا؛ بەلام ئەم ئازادییە درێژەیی نەکێشا و دووبارە ساد رپی زیندانی گرتە بەر تا ترسناکترین خەیاالی راستەقینەیی مرۆف سەرلەنووی بەرەم بەینیتەووە. رەنگە لە سەرەتادا وا بکەوێتە بەرچاو کە

¹. Donatien Alphonse Francois marquis de sade (1740-1814).

نووسینه کانی ساد، وهك ههر كه سێكی زیندانیكراو، په رچه كرداریك بێت به رامبهه به دۆخی زیندان، به لām ئایدیای نووسین بۆ ئه وه وهنده نوێ نه بوو. ئه وه دهیویست به ئه شكه نجه دانی خۆی، تۆله له خۆی بکاته وه. له دهروونی ساددا، لاوازییهك هه بوو كه غروره كهی دهشارده وه. ئه وه له زیندانداندا ئامراز و کاتی نه بوو تا مرۆف، جیهان، خودی خۆی بخوێنیتته وه. ساد، له نووسیندا، خوازیاری دۆزینه وهی ویژدانیکی رووناك بوو، ویژدانیك كه بتوانیت له رینگه یه وه خه لکی پێ ناچار بکات تا بیهه خشن. کۆمه لگه له دلی ساددا، وهك ده مامکی گونا نهیشته جی بوو بوو. ساد له هه موو شتیک و له هه موو كهس به گومان بوو. به بی هیچ هۆکاریك تووره ده بوو، به لām له ساتی هه له دا به ته وا وه تی گوێرایه ل ده بوو. ته واوی بوونی ته رخان کرد بوو بۆ شه هوه ترانی، چون با وه ری وابوو كه شه هوه ت و شه هوه ترانی ته نها کاملیتی بوونی ئه وه. ئه وه، له جیاتی ده مامک و هه ره شه کردن له جیهان، خه یالی هه لپژارد.

■ توێژینه وهی به ره هه مه کانی ساد وه سه وه یه کی درێژخایه نه؛ ئه م وه سه وه سه یه تا راده یه ك بیرمه نده گه وه ره کانی فه لسه فه ی رۆژئاوا ی به خۆیه وه سه رقāl کرد وه. **فرۆید، باتای، کلۆسوفسکی، دۆلۆز، بلانشو، دۆ بۆقوار، لاکان، فوکو، بارت، دی بۆر، ئادورنو، لیوتار، هۆرکه ایمه ر، سانتاگ، شتیرنه ر، کارته ر و هتد**.² گرنگی ساد بۆ بیرکردنه وهی رۆژئاوا، به وتاریکی زۆر گرنگی باتای به ناو نیشانی «به های به کارخستنی ماری دۆ ساد»³، قوولتر ده بیته وه. جگه له باتای، بلانشو له کتیی **لۆتویامۆن و ساد**دا⁴، خوێندنه وه یه کی جیاواز ده خاته روو. **بلانشو**، له وه به شه دا که تایبه ته به ساد، به ناو نیشانی «عه قلی ساد»⁵ هه ول ده دات جوړیک عه قلانییه تی تایبه ت له ئه ندیشه ی ساددا بدۆزیتته وه، عه قلانییه تیک که له رینگه یه وه خودی ساد ره خنه ده کات. بۆ ساد، هیچ چه کیک به ئه ندازه ی عه قل گه وه تر و به هیتر نه بوو. سه ره رای ئه مه ش، وهك پێشتر ئاماژه م پێ کرد، له وتاری

² ده توانیت پانتایی کاریگه ری ئه ندیشه ی ساد درێژ بکرتته وه بۆ هه ریمی ئه ده بیاتیش: بریتون، بۆدلیر، ئاپۆلونی، بیکت، ژان ژیف، لۆتویامۆن و ته نانه ت که سیک وهك پارۆلی. ئه لبه ته ده بیت ئه وه ش بلین که ئه ندیشه ی ساد له ژیر کاریگه ری فه لسه فه ی رۆسو، دیدرو، سپینۆزا و فۆلتردا بووه. ئه وه خۆی به فه یله سوف ناو ده بات و ئاته ئیزم و ناخودا با وه ری ئه وه، وهك زۆربه ی فه یله سوفه کانی رۆشنگه ری، ماتریالیستییه و بوونی «ده سه لاتی بالا» ره ت ده کاته وه. به لām ره تکردنه وه ی خودا، له ئه ندیشه ی ساددا، ره تکردنه وه ی سرووشت یشی به دوا دا دیت...

³ Georges Bataille, The Use Value of D.A.F. de Sade, Visions of Excess: Selected Writings (1927-1939).

⁴ Lautreamont et Sade. 49. M. Blanchot (194

⁵ «La raison de Sade».

ئه ده بیات و مافی مه رگ دا، دوو ده نگ له «داوین» ی یه كه می ئه ده بیاتدا ده بیسترتین: هیگی و ساد. ئه لبه ته ده بیته ئه وه ش بلیین كه بلانشو سی تیگی گرنگ له به ره مه كانی ساددا ده دۆزیته وه و له بهر ئه م تیگانه یه كه ئه ندیشه ی ساد بو بلانشو ده بیته فه زای بیركردنه وه: په تدا نه وه، مه رگ و دژه- ئه ده بیات. **بییه ر كلوسوفسکی**⁶، به چه مگه لیکی وه ك ئه خلاق، ئه خلاقیات، خودا، فه نتازیا، خو نوین، چیژ و سه ریچی، له كتییی ساد، **دراوسی من**⁷، ئه ندیشه ی ساد به قوولی راقه ده كات. **دولوز** له كتییی **مازو خیزم: ساردی و دلره قی**⁸، قسه له سه ر ئه ده بیاتی تاقانه ی ساد و مازوخ ده كات. به یی پروانگه ی دولوز، ساد و مازوخ، دوو هونه رمه ندی گه وره ن كه فوری نوپی ده رپین، ریگه ی نوپی بیركردنه وه و هه ستكردن و زمانیی ته واو په سه ن ده دۆزنه وه. **سیمون دی بوفوار**یش له كتییی **نایا ده بیته ساد بسووتینین؟** به یی بنه ماكانی فه لسه فه ی بوونگه رای ئه زموونی سادی توژیینه وه ده كات؛ به لام، گرتی گه وره ی بوفوار، ئه وه یه كه هیشتا له بازنه ی به رته سکی دووچاویگی چاكه و خراپه دا ده مینیته وه. جگه له م هه موو تیز و توژیینه وانه ی سه ره وه، كومه ئیک كتییی تر هه ن كه ئه ندیشه ی ساد ده خویننه وه؛ **بارت** له كتییی ساد، **فوریه، لویولا**⁹؛ **شتیرنه ر** له كتییی ئیگۆ و ئه وه ی له ئیگۆدایه؛ **باتای** له نووسراوی **ئه ده بیات و خراپه**¹⁰؛ و ئه نجیلا كرته ر له كتییی **ژنی سادی و ئایدیۆلۆژیای پورنوگرافی**¹¹. به لام توژیینه وه ی په هه ندی فیکری ساد به م كتیبانه كۆتایی ناییت. ساد، «برین» یك به جه سته ی رۆشنگه رییه وه.

■ له ئه ده بیات و مافی مه رگ و هه روه ها له **لوتریامۆن و ساددا**، «بالاترین» نووسه ر ماركیز دو ساد، یا به و جو ره ی كه دواتر ناو له خو ی ده نیت، «هاوولاتی ساد»: كاتیک كه له باستیلدا زیندانی بوو، وه ك میرابوی و تاریژی ناوداری شوپش، (به یه ك په حه تی میزه وه)، هاواری له جه ماوه ری شوپشگیر ده كرد كه زیندانییه كان له گرتووخانه دا خه ریکه له سینداره ده درین. نووسراوی ساد، راهینانی «نازادی په ها» یه، نازادی په ها وه ك په تدا نه وه ی گشت: په تدا نه وه ی خودا، خه لك و سروشت؛ په تدا نه وه یه ك كه به خوین، دلره قی، سته مكاریی و تۆقاندن، تۆقاندن وه ك وه فادارترین

⁶ Pierre Klossowski (1905-2001)

⁷ Sade mon Prochain= Sade my Neighbor

⁸ Gilles Deleuze, Masochism: coldness and Cruelty (1989).

⁹ Roland Barthes, Sade, Forurier, Loyola, Translated by Richard Miller, New York (1976).

¹⁰ G. Bataille, Literature and Evil, Trans: Alastair Hamilton, New York (1985).

¹¹ Angela Carter, The Sadeian Woman and the Ideology of Pornography, New York (1979).

پاڤه‌یاندنی ئازادیی ره‌ها، کۆتایی دیت. ئەخلاق ساد، ئەخلاق ئازادیی ره‌های مروّفه. به‌روانگه‌ی ساد، ئاره‌زووی سته‌مکردن له‌هه‌موو مروّفیکدا هه‌یه‌و، ئەو وه‌ك «یه‌که‌مین ئاره‌زوو» ناوی ده‌بات که‌ سروشت له‌ مروّفا جی‌گیری کردوه. له‌ شو‌رشد، ئەمرو له‌ پیناو به‌یانی، که‌مینه‌ له‌ پیناو زۆرینه، ئازادیی تاکی له‌ پیناو سه‌رکه‌وتنه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کرێته‌ قوربانی. برابه‌تی رواله‌تی له‌ ده‌مامکی فه‌زیله‌تی ده‌ره‌هه‌ستدا به‌ تاوان کۆتایی دیت. زیندان و گیوتین، ئەنجامی لۆجیکی ئەم جو‌ره‌ فه‌زیله‌ته‌ن. **بلانشو** سه‌باره‌ت به‌ ساد ده‌لێت: «له‌ ساڵی ۱۷۹۳دا، که‌سیک هه‌یه‌ که‌ به‌ ته‌واوه‌تی خۆی به‌ هاوتای شو‌رش و سه‌رده‌می تۆفاندن ده‌زانیت. ئەرسته‌وکراتیکه‌ وابه‌سته‌ به‌ جه‌نگی قه‌لاکانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی خۆیه‌وه، مروّفیکی لی‌بوره‌ و له‌ راستیدا شه‌رم‌ن و خاوه‌نی نه‌ریتێکی رووین: به‌لام ده‌نووسیت، ته‌نھا شتی‌ک که‌ ده‌یکات نووسینه، و هه‌رچه‌نده‌ ئازادی ئەوی گه‌راندبیته‌وه‌ بۆ زیندانی باستیل که‌ خۆی پێشتر له‌وی رزگاری کردبوو، به‌لام ئەو که‌سیک که‌ له‌ هه‌مووان زیاتر له‌ ئازادی تیده‌گات، تیده‌گات که‌ ئازادی ئەو چرکه‌ساته‌یه‌ که‌ بێماناترین تامه‌زرۆیه‌کان، خواسته‌کان و خولیاکان ده‌شیت بگۆردرین بۆ واقیعه‌یی ته‌سیاسی و مافی بوونیان هه‌یه‌ و خۆیان یاسان.» [1] هه‌موو سزادانی هه‌میشه‌ هاو‌پێ‌یه‌ له‌ گه‌ل تاوان و تاوان هه‌میشه‌ هاو‌پێ‌یه‌ له‌ گه‌ل ئەندازه‌ی مه‌عریفه‌ی تاوانکاردا؛ که‌واته‌، لێره‌دا جو‌ریک په‌یوه‌ندی بنه‌ره‌تی هه‌یه‌ له‌ نێوان تاوان/مه‌عریفه‌دا؛ ئەم ئایدیا‌یه‌ له‌ ئەندیشه‌ی ساد و به‌ جو‌ریکی گرنگتر، له‌ ئەندیشه‌ی هه‌ندیک له‌ پالنه‌واکانیدا نوێ‌راوته‌وه‌. ئەگه‌ر مه‌عریفه‌ له‌ کۆتاییدا به‌ یه‌ك تاوان کۆتایی دیت، که‌واته‌ ئەوه‌ی که‌ ئیمه‌ پێی ده‌لێن تاوان ده‌بیت هه‌لگری کلیلی مه‌عریفه‌ بێت. ته‌نھا به‌ فراوانترکردنی زیاتر و زیاتری بازنه‌ی تاوانه‌ که‌ سوژه‌، مه‌عریفه‌ی له‌ده‌سته‌ججوی ده‌دۆزیته‌وه‌، مه‌عریفه‌یه‌ك که‌ ئیجگار گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌تی [2].

هاوکێشه‌یه‌کی ئەفلاتوونی-سادی: مه‌عریفه‌ (فه‌زیله‌ت)/تاوان (مه‌رگ).

■ ساد له‌ نامه‌یه‌کیدا بۆ هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌نووسیت: «قوولترین ئۆرگازم هه‌میشه‌ له‌ مه‌رگدایه.» [3] بێگومان که‌لکه‌له‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی ساد بریتین له‌: چیژ، مه‌رگ، سه‌رپێچی. چیژ مروّف فری ده‌داته‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆیه‌وه‌؛ به‌لام بۆ مروّفی سادی، «ده‌ره‌وه‌» گه‌یشتن نیه‌ به‌ ئەویتر، به‌لکه‌ نووشتانه‌وه‌ی «خود» به‌سه‌ر خۆیدا؛ ئەویتر هه‌یج مانایه‌کی نیه‌ که‌ بیه‌وێت بیه‌ریته‌وه‌. بوونی ئەویتر، جا هه‌ر چیه‌ك بێت (خود، باوک، ئاین، یاسا، مه‌عشوقه‌/ئۆبژه‌ی چیژ، کۆمه‌لگه‌ و خود)، و ئەوه‌ی که‌ بیه‌وێت میتافیزیکی خود/ئەویتر دروست بکات، له‌ بنه‌ره‌تدا کاره‌که‌ی بریتیه‌ له‌ شکێدانی تابو ئەخلاقیه‌کان. بۆ ساد، ئەخلاق، ته‌نیا‌یی ره‌های مروّفه. هه‌موو قه‌ده‌غه‌یه‌کی

ئه خلاق، سه رپيچي به دوای خویدا دههینیت، چون قه دغه كردن په یوه سته به و شته وه كه كۆنترۆل و ريساداری ده كات، په یوه سته به هه مان ئه و شوینه وه كه ده بێت سه رپيچي رووبدات. تاوان، رۆحي سروشته؛ به وته ی ساد، «تاكه شانازي مرۆف تاوانكردنه.» بۆ ساد، ئه مه ساتي كه كه سه رپيچي ئيرۆتيكي تيدا ده رده كه ویت و نه ك پۆرنۆگرافي. به لام هه روه ها ئه وه ئاگاي مرۆفه كه ريساي ئه خلاق جیگیر ده كات، ئه وه ئاگاي مرۆفه كه له مه رگ تیده گات. له م رووه وه یه كه وته كه ی ساد مانای هه یه: بالاترين ئۆرگازم مه رگه. مه رگ ته نها به مانای له ناوچوونی ره ها نییه، به لكه له مه رگدا خود، ئه ویت و زمان له ناو ده چن. مه رگ ساتي كه كه خود ده گاته ئۆرگازم؛ به ده رپرینیكي تر، خود له ئۆرگازمدا هه لده وه شیتته وه. ئۆرگازم، ساتي ویرانكردنی خوده و؛ ویرانكردنی خود، چركه ساتي كه كه مه رگ و ژيان تیدا به یه ك ده گه ن. مه رگ ته نها ده رگایه كه كه دۆخی بوون له شتیكي تر جیا ده كاته وه و ده یگۆریت بۆ فۆرميكي جیاوازی خو لقانندن. مه رگ سنووری جه سته یه؛ سنوورتيك كه هه م خود به جه سته له ناو ده بات و هه م ئه خلاق به جه سته له ناو ده بات. روودانی مه رگ و به ره مه مه یانی چيژ كاركردنيكي یه كسانیان هه یه؛ له كویدا چيژ هه بوو، مه رگ رووده دات. به كورتی، مرۆف له ساتي ئه زموونكردنی مه رگدا به ئاگا دیتته وه؛ ئۆرگازم به ئاگا هاتنه وه یه: ساتي ته نیایي ره های مرۆف¹².

■ ساد ده لیت: «ده بێت توندوتیژی به رامبه ر به ئۆبژه ی ئاره زووی خۆت بنوییت، كاتیك كه خوی به ده سته وه ده دات، چيژ زیاتر ده بیت.» سه پانندی چيژ، شتیكه كه ساد سه ده وونیوتك به ر له ده روونشيكاری ده ركي كرده بوو و به ره مه مه كانی پرن له و قوربانیا نه ی كه به ر له ئه شكه نجه دران، ملكه چی چيژ ده بن و ئه شكه نجه ده ر له چيژتيكي قولدا، هاوړی له گه ل سته مكارپي ميه ره بانی، ده بیته عاشقیك كه چيژ له بیینی مه عشوقه به زیوه كه ی ده بات. رۆنیشاننده وه ی تینی ئاره زوو، له رینگه ی له ناو بردنی ئۆبژه ی چيژته وه. چيژ نه پتویستی به ئالوگۆر، نه به به خشین و نه به هیچ به زه ییه ك هه یه، سته مكارپي چيژ له به رچاوته نگییه كه وه دیت كه ئه و بوونه ی كه له توخمی ئه و نییه له ناو ده بات. به باوه ری ساد، كرده ی توندوتیژی، هه مان كرده ی یاسایه؛ چون توندوتیژی یاسا داده نیت؛ به

¹². به روانگه ی ساد، مرۆف بوونه ورتيكي ته نیایه له دنیا دا. ته واوی بوونه و ره ره كان به گۆشه گه ری له دایك ده بن و پتویستیان به به كتر نییه. به لام مرۆف ته نها مه حكوم به ته نیایي نییه، به لكه دژ به هه مووان، خوازیاری ته نیاییه. بلانشۆ ده لیت: «ئهم فه لسه فه یه [فه لسه فه ی ساد]، به كه م فه لسه فه یه كه له سه ر به رژه وه نندییه كه سییه كان دامه زراوه و دووه م فه لسه فه ی خودخوازی كامله. هه ر كه س ده بیت كارتيك ئه نجام دات كه پتی خو شه. هیچ كه س جگه له چيژی خوی یاسایه كی تری نییه. پتیشگریمانیه ئه م ئه خلاقه جگه له ته نیایي ره ها هیچ نییه. ساد ئه م بابه ته ی گوتووه و به ناو نیشانگه لتيكي جیاوازه وه دووباره ی كرده ته وه: سروشت ئیمه ی ته نیا خو لقانده وه.» (بلانشو، عقل ساد: 1395:90).

دەربڕینیکی تر، لە دەرەووی توندوتیژییەووە هیچ یاسایەك بوونی نییە. بلانشۆ دەئیت: «هیچ شتیك جلهوگری یاسا نییە، چون شتیکی سەرتر لە یاسا بوونی نییە و لەبەر ئەمە یاسا هەمیشە سەرترە لە من. تەنانەت ئەگەر یاسا خزمەت بە من بکات، لە راستیدا من سەرکوت دەکات.¹³» [4] ساد دەیهوێت بێبەزەیی و شیتی بکاتە بنەمایەکی جیهانی؛ و شوناسی سەرسەختی ساد، هەمان دڵرەقییە: «هیچ هەستیك توندتر و چالاکتر نییە لە هەستی ئەشکەنجە.¹⁴» تاکی سادی دەزانیت هیچ چیژنیک ناگاتە چیژی کوشتنی قوربانییەکانی، بەلام هەمان چیژ خودی خووشی لەناو دەبات. وەك بلانشۆ دەئیت: «دڵرەقی جگە لە رەتدانەووی خود هیچ نییە.» [5] بۆ ساد، هەر شتیك چەپەلتر بێت، چیژی زیاترە؛ نووشینی خوین، خواردنی منداڵ و هەلدربینی ئۆبژە و هتد. تەنھا غەریزە نائەخلاقییەکان بە کەلکی مرۆف دین. بەختەووەربوون واتە شەرانگیزیبوون و تەنھا مرۆفیک خاوەنی بەختەووەرییە کە هەموو شەرانگیزییەکانی هەبێت. ساد دەئیت: «تاوان، رۆحی شەهووتە، چیژ چییە ئەگەر هاوڕی نەبێت لە گەل تاواندا؟» تەنھا تاوانە کە دەرگاکی ژیان بە رووی مرۆفدا دەکاتەووە؛ و «تاکە تاوانیکی راستەقینە سەرپێچی کردنە لە سروشت.» بلانشۆ دەئیت: «ئەگەر تاوان رۆحی سروشتە، کەواتە هیچ تاوانیک دژی سروشت بوونی نییە و بەم پێیە، هیچ تاوانیک رەخساو نییە... هەر لەبەر ئەمە یە کە رەتدانەووی ئەگەری تاوان مۆلەت بە ساد دەدات کە ئەخلاق و تەواوی بەها مرۆپە کات رەت بداتەووە، بەلام ئەگەر ئەو پەسەند بکەین کە خودی ئەم رەتدانەووەیەش دەشیت رەت بدریتەووە، ئەوا نکۆئیکردنی تاوان لە هەمان کاتدا پێویستی بە دەستبەردانە لە رۆحی رەتدانەووەش.» [6] بێگومان ساد تاکە کەسێك بوو کە خوێپەرستی، ستەمکاری و تاوانی لە کردەوی سێکسیدا دۆزییەووە. ئەو، لە ئارەزووی سێکسی خوێ، ئەخلاق دروست دەکات. ئەو دەیویست شەهووت بکاتە بنەمایەکی کۆمەلایەتی. بە روانگەکی ساد، پاکداوینی هیچ بەهایەکی نییە، چون سنووری چاکە و خراپە دەستنیشان دەکات. ساد، لە دوایزیمی دووپاتەکی چاکە و خراپەدا نامینیتەووە و لە بنەرەتدا، بۆ ساد، هیچ چاکە یەك بوونی نییە. چاکە زیاتر لە خراپە خاوەنی بوون نییە و بوون

¹³. ساد دەئیت: «هەیهجان و تامەزرۆی دراوسێی من زۆر کەمتر من دەترسینیت تا نادادپەرەری یاسا، چون هەیهجان و تامەزرۆی ئەم دراوسێیە، هەمان هەیهجان و تامەزرۆی قوتدراووی منە، لە کاتی کە لە یاسادا هیچ شتیك سنووردار نابێت، هیچ شتیك نادادپەرەری یاسا کۆنترۆل ناکات.»

¹⁴. بلانشۆ و تە یە کێك لە ژنە پالەوانەکانی ساد دەگێریتەووە: «شکوێ ئێو لە حوکمی مەرگتاندایە. ترسناکترین نەریتیك کە من هەمە ئەو یە کە پیاوانی دڵخوازم بکەمە قوربانی، لە راستیدا سەرچاوەی حوکمی مەرگی ئێمە دەگەریتەووە بۆ راگەیانندی عیشقی من [بۆ ئێو].» (بلانشۆ، عقل ساد، 1395: 107).

دهكهووتیهوه سهرووی چاكه و خراپهوه. ساد له رۆمانی ژوستین¹⁵ دا دهئیت: «ئهگەر چاكه نهبووايه شهیتانیش بوونی نهدهبوو.» بهلام، لهگهڵ ئەمهشدا، سهرتاسهري جيهان به مملانی نیوان دوو جور خراپه دهزانیت: خراپه ی سادی/خراپه ی سروشت. ڕیگه چاره ی کیشه ی خراپه، شهپانگیزبوونه. به یهك مانا، بۆ لهناوبردنی خراپه، پتویستمان به تاوانی خراپه ههیه. به روانگه ی ساد، گوناھ سهراچاوه ی شادی مروه: «شادی تهنھا له شتیكدایه كه من دهووروژینیت و تاكه شتیك كه دهووروژینیت گوناھه.» ئەو دهیهووت پاكداوینی بکاته هاودهست و خزمهتکاری گوناھ. شادی مروف، به بوون به دهست دیت، و نهك به چاكه و خراپه. گوناھ، شتیك كه دهكهووتیه بازنه ی بوونهوه. ههچ بههیزكهریکی سیكسی، به ئەندازه ی ویرانکردنی چاكه بههیز نییه.

■ ساد، له رۆمانی ژوستین دا، دهئیت: «ئهگەر ئاتهئیزم شههیدی بویت، ئەوهنده بهسه كه لیو تهپر بکات؛ خوینی من ئاماده ی له بهر رۆشتنه.» سه رپیچی سادی، سه رپیچیه کی تهواو فیکریه، سه رپیچیه كه هه مان توغیانی گشتی جهماوهره له شهوی شوپشدا. به م پیه، خودی سادیزم، ده گوریت بۆ تهنھا یهك ئایدیۆلۆژیای یوتۆپی له ناو ئایدیۆلۆژیای تردا. له لایه کی ترهوه، زهرورهتی جهوهه ری ئەم دیاردیه، واته هه مان ئایدیۆلۆژیای یوتۆپی، پتویست دهکات كه له کاری سادا، سه رپیچی زال ببیت به سه ر مەرچی بنچینه ی خویدا؛ مەرچیک كه به لۆژیک له گوته ی ئاته ئیستی ساد هوه سهراچاوه ده گرت [7]. بلاننشۆ دهئیت: «[ساد] خودی رهندانه وهیه: به رهه مه كه ی جگه له کاری رهندانه وه ههچ نییه، ئەزموونه كه ی جگه له جووله ی رهندانه وهیه کی دلره قانه و فیداکارانه، كه ئەوانیتر رعت ده کاتهوه، خودا رعت ده کاتهوه، سروشت رعت ده کاتهوه و، له م بازنه یه دا كه بی برانه وه له ناویدا ده جووتیت، به هه مان ئەندازه ی ده سه لاتی ره ها چیژ له رهندانه وه ی خوی ده بات.» [8] به باوه ری بۆقوار، ئایدیایه كه ههیه كه ساد ههچ كات ناتوانیت په سه ندی بکات: گوپرایه لی [9]. گوپرایه لی، خۆبه دهسته وه دانی گه مژانه یه له به رامبه ر یاسای خراپه دا كه کۆمه لگه سه ره له نوێ ده خو لقی نیتیه وه. مروف به گوپرایه لی، نکۆلی له ده سه لات و ئازادی خوی ده کات. به روانگه ی

¹⁵. رۆمانی ژوستین Justine، یه کیکه له شاکاره کانی ساد؛ ژوستین و ژولیت، وهك دوو خوشك، كه سایه تیهه کانی ئەم رۆمانه ن. ساد له سالی 1791ز ئەم رۆمانه بلاو ده کاتهوه. و دواتر ناویکی تری بۆ زیاد ده کات «به ده بختیه کانی فه زیله ت» یا «نه هه مه تیهه کانی ئەخلاق». ژوستین كه سێکی ئەخلاق و ته قواداره، درووست به پنجه وانیه ی ژولیت هوه، كه مروفیکی گه ندهل و چیژ به رسته. ژوستین تا کۆتایی ته مه نی ئەخلاق و ته قوای خوی ده پارێژیت و ژولیتیش ده بیته كه سێکی ده وله مه ند و به خته وه ر. ژولیت سه گره فتاریکی سه رسه خته و له هه موو شتیكدایه ده گهریت. بیبه زه بی، توندوتیژی جهسته بی و ده سترژی ناوی ئەم رۆمانه پیک ده هیتن. بلاننشۆ سه به ره ت به م رۆمانه ده ئیت: «ئهگەر دۆزه خێك له کتێبخانه کاند هه بیت ئەوا له بهر ئەم کتێبه یه.»

کۆسۆفۆسکی، ویژدانی مروّفی سادی، به شیوهیه کی بیبزهییانه ئاتهئستی نییه؛ بهلکه ئەم ئاتهئیزمه ئەنجامی سهرشاربوون له ژیان و نهفرهته؛ ئاتهئیزی ساد تهنها چهشنیک کوفرکردنه. تهنها بیئریکردن به سیمبوئه ئایینییه کان دهتوانیت ئاتهئیزمه روالهتیه که ی بکاته شتیکی پهسه ندرکراو و له بهر ئەمه، ئاتهئیزی ئەو به ئاشکرا دهتوانیت له فهیلهسوفی ئاتهئستی جیا بکرتیهوه، فهیلهسوفیک که بو ئەو کوفرکردن، سهرهرای ئاشکراکردنی لاوازی تاکیک که له م کاره چیژ دهبات، هیچ گرنگیه کی نییه [10].

ئاتهئیزی ساد، بانگهێشتی خودای غایبه؛ وهك بلیی که دهیهویت خودا ناچار به ئاشکراکردنی بوونی خۆی بکات؛ وهك ساد دهئیت: «ئەگەر خودایهك بوونی دهبوو و ئەگەر ئەو خودایه دهسهلاتی داگیر دهکرد، ئایا مۆلهتی به قوربانی بوونی فهزیلهت و تهقوای ددها، که مایه شهرف و شانازی ئەوه، بهو جوړه کی ئیوه پیتان خۆشه بهم جوړه بیت؟ ئایا ئەم خودای قادری رههایه به یهك مهخلوقی لاوازی وهك من، که به بهراورد به ئەو وهك کرمیکی بچووکم له بهرامبهر فیلیکدا، مۆلهت دهوات؛ دهپرسم، ئایا ئەو مۆلهت بهم مهخلوقه که نهفته دهوات تا دژوینی پێ بدات، سووکایهتی پێ بکات، له بهرامبهریدا بووهستیت، و نازاری بدات، بهم شیوهیه که من له ههر چرکه ساتیکی رۆژدا له م کاره چیژ ببهم.» [11] ئاتهئستی راستهقینه، ئەگەر بوونی هه بیت، خۆی په یوهست ناکات به هیچ ئۆبژه په کهوه؛ ئەو به گیرۆده بوون له جوولهی هه میشه یی سروشتدا، تهنها گوێزپایه لی له پالنه رهکانی دهکات، و ئەوانیتر جگه له «خلتهی سروشت» به هیچ نازانیت. ئاتهئستی سادی، ناتوانیت دهست له ئارهزووه زیده مروّفانه که ی بهربدات؛ رهنگه تهنها ئاتهئستی رهواقی بتوانیت ئەم کاره بکات. ئەو ناتوانیت دهست له ئومیدی تاقانهی ئایینده و ژبانی دۆزهخی بهربدات؛ واته، ناتوانیت له ناوچوونی «جستهی گوناهاکار» ی خۆی په سه ند بکات، ئەویش تهنها له بهر ئارهزووه بیماناکه ی، ئارهزوویهك که بریتیه له پیاده کردنی توورپیی خۆی به سه ره یهك قوربانیدا تا ئەبه د [12].

■ ئایدیای خودا، یا به ده برینی ساد، «دهسهلاتی بالآ»، به مانایهك، هه له ی بیبزهییانه ی مروّف، گوناھی یه که مینی مروّف، سه لماندنی «نه بوون» ی مروّف، و هه مان شتیکه که پاساو بو توان ده هیئیته وه و به رپیئدراو هه ژماری دهکات. ساد دهئیت: «ئایدیای بوونی دهسهلاتی بالآ تاکه هه له یه که که ناتوانم به هۆیه وه مروّف به خشم.» ئەم وتهیه، یه کیکه له کللهکانی تیگه یشتنی سیسته می ئەندیشه ی ساد [13]. کاتیک که فهلسه فه ی ماتریالیستی دی لا میتری¹⁶، هیلفییتوس¹⁷

¹⁶. Julien Offray de La Mettrie (1709-1751).

¹⁷. Claude Adrien Helvetius (1715-1771).

و هۆلباخ¹⁸ دەکەوێت بەردەم ئەندێشەى ساد، تووشى گۆرانىكى چاوەرواننە کراو دەبن. بۆ ساد، جێگرتنەوهى خودا بە سروشت، سروشتىك كه له دۆخى جوولەى هەمیشەبەیدا، نەك تەنها ئاماژە نێه بۆ گەيشتنى سەردەمیكى باشتر بۆ مەرفایهتی، بەلكه دەستپێكى تراژیدیا رادهگەینیت. لێرەدا دەتوانین تیگەى ناسراوى نیچە هەست پێ بکەین که جۆرىك ئاگایى له بەرامبەر ئازارەکانى تاكى بێ گوناھ جێ دەگریت، ئاگایهك كه هاوڕایه له گەل بەرگەگرتنى ئازارى خۆى، چون ئەم گوناھه به به‌های زیندوو بوون دەزانیت. ئەمە هەستى شاراوەى ئاتەئیزمە که ساد بە روونى جیا دەکاتەوه له هاوچەرەکانى. سەلماندی مادە وهك جوولەى هەمیشەى و وهك تاكه هۆكارى گشتى و گەردوونى، هاوتایه به پەسەندکردنى ژيانکردن وهك يهك تاك له دۆخى جوولەى هەمیشەبەیدا. ساد، له سروشتدا خەسەلتى ئەو خودایه دەدۆزیتەوه که زۆرتەرىن ژمارەى مەرفەکانى خستوووتە بەردەم ئەشکەنجەى ئەبەدییەوه. «بەلى، من له سروشت بێزارم، چون باش دەیناسم. بەئاگایى له نەینىیه ترسناکهکانى سروشت، من گەراومەتەوه ناو خۆم و هەستم به نەینىیه ترسناکه کردوو. خراپە، سەرگەرمى سروشته. ئایا دەبیت ئەم جۆره دایکەم خۆش بویت؟ نەخیر.»

■ خراپە، بە شیوەیهك تاكى سادى غافلگیر دەکات که وهك بێلى تاكه توخمى سروشته، که وهك بێلى تاكه توخمى خودایه، توخمىك كه تاكى سادى ناتوانیت ببینیت. چاکه و خراپه له جەنگى هەمیشەبەیدا کۆم دراوون؛ بەلام چارەنووسى سەرکەوتن بە ناوى خراپەوهیه. ویژدانى تاكى سادى، له خوادا بۆ تۆلەسەندنەوه دەگەریت؛ بەلام هەر که خودا رەت دەکاتەوه، جەنگە کهى دژى خودا، بە تیگەيشتن له جوولەى هەمیشەى سروشت، نەزۆک و ناتەواو دەمێنیتەوه. مەرف ئیتر بە سەرپێچکردن ناتوانیت وهلامى ئەو شتە بداتەوه که خۆى به سەرپێچى سروشت دەزانیت؛ مەرف هەست دەکات که تۆلەى نە کردوووتەوه [14]. بە روانگەى ساد، مەرف بە هەلبژاردنى خودا، نکۆلى له خۆى دەکات؛ و ئەمە گوناھى نەبەخشاوى مەرفە. له راستیدا، مەرف ناکەوتیتە ژێر هیچ دادوەریه کى بالاو، هیچ دادگایه کى ئاسمانى بوونى نیه. ساد دەزانیت که ئایدیای دۆزەخ و ئەبەدییەت دەتوانیت گری ستم و بێبەزەبى دابگیرسینیت. ئامانجى ساد له پێشکەشکردنى تاوانى رەها، وێرانکردنى سروشته نەك تەنها لێدان له خودا. بەهەر حال، راستگۆی ساد، شتىکى رەتکراوه نیه؛ و سروشتى ساد، به ته‌واوتى نائىینىیه. هیچ شوێنه‌وارىکى نیگەرانی میتافیزیکی له ساددا بوونى

¹⁸. Baron Holbach (1723-1789).

نییه؛ به ده‌رپرینتیک، ترس له جیهانی ئەودوو، به هیچ شیوهیهك له ئەندیشه‌ی ساددا نابینریت. ساد ده‌یه‌وێت تهنها له‌گه‌ڵ مرۆفدا سه‌روکاری هه‌بێت و نامۆیه به هه‌ر شتیکی نامرۆی. ئەو له بازنه‌ی عه‌قلێکدا ژیا‌نی ده‌کرد که ده‌یوست له‌لایه‌که‌وه، پادشایه‌تی خودا له زه‌میندا بپه‌چیته‌وه و له‌لایه‌کی تره‌وه، بو‌تیکی تر له شو‌ینی خوادا دانیت: سروشت [15]. ژیا‌نی د‌لته‌زینانه‌ی ساد، نادره‌وستی ئەم ئایینه تازیه (عه‌قل) ده‌سه‌لمینیت. عه‌قل، دادگایه‌ك که به‌هاکانی له زه‌مینه‌وه وه‌رده‌گریت. ئاییدی‌ای تاوانی ساد شتییه‌کی ئەزموونی نه‌بوو، به‌لکه شتی‌ی هه‌مان عه‌قلێک بوو که به نیشان‌دانی ئاره‌زووی سه‌ره‌په‌ری مرۆف بو‌ ره‌ها و ره‌هاگه‌رای، پ‌شوه‌خت فه‌لاکه‌تی مرۆف و له‌ناوچوونی مرۆفایه‌تی پ‌شبینی کردبوو. به ده‌رپرینتیک تر، ئاییدی‌ای تاوانی سادی، ئاییدی‌ای تاوانی هه‌مان عه‌قله، عه‌قلێک که به‌رپرسی ته‌ریکخستنی مرۆفه له مرۆفبوون.

■ ساد خۆی له پ‌یوه‌ند به شو‌رشه‌وه ده‌بینیت؛ ئە‌لبه‌ته ئەم بینینه ده‌گه‌رێته‌وه بو‌ ت‌پروانی‌ی ئەو سه‌باره‌ت به یاسا. شو‌رش، به روانگه‌ی ساد، «رژیمی ب‌ی‌یاسایی» ده‌نوینیته‌وه. ساد سه‌رنجی زیاتر له‌سه‌ر جووله‌ی یاسایه له رژیمی پادشایه‌تی یاسایه‌وه بو‌ رژیمی شو‌رشگه‌ڕانه‌ی ئەنارشی. ئەو به ده‌رپرینتیک قوول ده‌ل‌یت: «حکومه‌تی یاسا له حکومه‌تی ئەنارشی [ب‌ی‌یاسایی] زه‌بوونتره: روونترین به‌لگه‌ی ئەو شته‌ی که ده‌یل‌یم ئەم هه‌قیقه‌ته‌یه که هه‌ر کاتیک که حکومه‌ت بیه‌وێت یاسا بنچینه‌یه‌که‌ی هه‌موار بکاته‌وه، ناچاره خۆی له ئەنارشی‌زما رو‌ ببات. حکومه‌ت بو‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی یاساکانی رابردوو، ناچاره یه‌ك رژیمی شو‌رشگه‌ڕانه دابمه‌زرینیت که ت‌تیدا هیچ یاسایه‌ك بوونی نییه: له‌م رژیمه‌دا دوا‌جار یاساگه‌لیکی نو‌ی د‌ینه کایه‌وه، به‌لام ئەم ده‌وله‌ته نو‌یه به‌ی‌ی پ‌یویست به ئەندازه‌ی ئەو یه‌که‌مین ده‌وله‌ته‌ی که ل‌یه‌وه ده‌ره‌ات، د‌نسۆزیه‌کی که‌تری هه‌یه.» [16] ب‌ی‌گومان **بلانشو** وه‌ك «ت‌یوریستین و ره‌مزی ئازادی ره‌ها» ده‌روانیته ساد. ئەو ده‌ل‌یت: «[ساد] که‌سێکه که مه‌رگ بو‌ ئەو گه‌وره‌ترین تامه‌زرۆیه و دوا‌هه‌مین پووجی، که به جو‌رنیک سه‌ر ده‌په‌رینیت وه‌ك ب‌لی‌ی که‌له‌رم ل‌ی ده‌کاته‌وه و به وه‌ها ب‌بیاکیه‌که‌وه که هیچ شتی‌ک به ئەندازه‌ی ئەو مه‌رگه‌ی که ده‌یسه‌پ‌ینیت ناواقیعی تر نییه؛ و له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا هیچ که‌س وردتر له ئەو هه‌ستی نه‌کرد که ده‌سه‌لات [و حاکمییه‌ت] له مه‌رگدایه و ئازادی مه‌رگه.» [17] وه‌ك پ‌شتر ئاماژه‌م پ‌ کرد، بلانشو تهنها له‌به‌ر سی‌ ت‌یگه‌ی بنه‌ره‌تی ئەندیشه‌ی ساد ده‌خو‌ینیته‌وه: ره‌تدانه‌وه، مه‌رگ، و د‌ژه‌ئه‌ده‌بیات. له راستیدا، ئەوه‌ی که جیهانی ساد ده‌ناسینیت، واقیعییه‌تیکی ته‌واو واقیعی نییه که نا-واقیعییه‌ت له‌ بال‌ترین فۆرمیدا به‌رجه‌سته بکات، به‌لکه به پ‌چه‌وانه‌وه، توخمی بنچینه‌ی د‌نیای ساد

دەسەلاتیکە که بە ڕەتدانەوویەکی مەزن خۆی دەسەلمینیت. ئەم ڕەتدانەوویە که لە پێوەریکی ئیجگار بالادا بەدی دەیت، لە بنچینەدا بۆ تێپەراندنی ئاستی ژبانی مەروێی ڕەچاو کراوە. ئەزموونی ساد، بێگومان لە ئەزموونی ڕەتدانەوویەکی دەرەقی مێژووییەو هاتوو، ڕەتدانەوویەکی که، خودی ساد، لە ناو بازنەوی ئەم ڕەتدانەوودا، بە وتەوی بلانشو، «بە هەمان ئەندازەوی دەسەلاتی ڕەهای خۆی، چێژ لە ڕەتدانەووی خۆی دەبات» [18]. هەموو بوونەوویکی کۆتادار پێویستی بە ڕەتدانەوویە. ساد، وەك نووسەر، بۆ ئەووی خۆی بسەلمینیت، دەبێت خۆی ڕەت بداتەو. بە یەك مانا، نووسراو، بەرھەمی خودەتدانەوویە: هێزێکی ناکەسی.

■ ویستی گشتی، بە پشتبەستن بە پرنسپەکانی عەقڵی گەردوونی، پنتی هەستەکی بەشەکان (تاکەکان) دەسپێتەو؛ و هەلەوی هەموو جۆرە هەستەکییەکی بەشەکی ئاشکرا دەکات. ویستی گشتی، بەم ڕێگەییە، جەماوەر توانادار دەکات بەووی که وەك حاکمیکی بالادەست شەکل بگریت و لە پێگەیی دەسەلاتدا خۆی بنوینیتەو. ویستی گشتی لەسەر ئەم بنەما ئەخلاقییە دامەزرێوە که دەلێت تاك لە سنووری خۆیدا ناتوانیت تەواوی چەشنی مەروێی بنوینیتەو. لە ویستی گشتیدا، تەنھا کەسێک بوونی پشتراست دەکریتەو، کەسێک که خۆی تا سنووری یەك ویستی دەستنیشانکراو کورت بکاتەو و لە گەڵ تاك گەلێکی لەم جۆردا خۆی بکاتە زۆرینەییەکی هاوویست. ویستی گشتی، کاتیک که دەیهوێت ئە گەرەکانی هەلە بسپێتەو، ئە گەرەکانی هەستیارپێتی بەشەکی ش دەسپێتەو. بەم شێوویە، پێوەندی نیوان تاك و حاکمیەتی خەلک هەلەو شپێتەو. بڕایەتی ئیتر ئەزموون ناکریت، چون بڕایەتی تەنھا لە پنتی هەستەکی تاکەکاندا تاکی دەکریتەو. لەم دۆخەدا، تەنھا تاك گەلێک دەمیننەو که لە پێوەند بە یە کترەو بیدەربەست و غەریبەن، تاك گەلێک بەبی ئەرك لە بەرامبەر یە کتردا و کۆتکراو بە ویستی گشتی. لەبەر ئەمەییە که لە ڕژیمی ویستی گشتیدا، بڕایەتی هیچ نییە جگە لە میتافۆریکی فریودەر؛ تەنانەت ئەو زۆرینەییەکی که لە ڕێگەیی ویستی گشتییەو خۆی دەردەخات، لە بڕایەتی شۆرشگێرێک داملراوە. ئەزموونی فەزیلەت لە شۆرشدا، ئەزموونی کوشتنی باوکه. لە بنچینەدا، حاکمیەتی خەلک، لە باوکه کوشییەو هاتوو؛ کردەیی بنیاتنەری حاکمیەت، کوشتنی پادشایە، پادشایەکی که نوینەری خودا بوو لە ڕژیمی پێشوودا. بڕایەتی شۆرشگێرێک لەم ڕوووەو واقیعی بوو، چون بەهۆی باوکه کوشیی پادشایە گەرەنتی دەکرا. ئەمە شتێک بوو که ئاگایی ساد بە قوولی ئەزموونی کردبوو، کاتیک که بە باوهرپێکی پتەووە داوای لە کۆماری کرد

که له جیاتی هه‌نگرتنی به‌رپرسیاریتی سیاسی تاوان، گوناھی ئه‌خلاقیی خۆی له ئه‌ستۆ بگریت و خۆی به تاوانکار بناسیت.

■ بلانشۆ، له کتیی **لوتریامۆن و ساددا**، تا رادهیه‌ک خه‌سله‌تی «مرۆفی سادی» ده‌ستنیشان ده‌کات¹⁹. ئه‌و ده‌لێت: «مرۆفی سادی بوونی له مه‌رگیکه‌وه ده‌رده‌کیشیت که خۆی پیاده‌ی ده‌کات و هه‌ندی‌کجار، درووست کاتی‌ک که ئاره‌زوومه‌ندی جاویدانه‌گی ژیانه، خه‌ونی مه‌رگیکی له سه‌ردا هه‌یه که بتوانیت بیوچان پیاده‌ی بکات، به‌جۆری‌ک که جه‌لاد و قوربانی به‌شیوه‌یه‌کی جاویدان له به‌رامبه‌ر یه‌کترا جی بگرن و به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کسان به‌هرمه‌ند له خه‌سله‌تی خودایی جاویدانه‌گی یه‌کتری ببینن.» [19] بۆ مرۆفی سادی، قوربانی، به‌خودی خود، بوونی نییه و یه‌ک بوونه‌وه‌ری جیاواز و تاکانه نییه، به‌لکه توخمیی ساده‌یه که له په‌یوه‌ندییه‌کی مه‌زنی ئیروتیکیدا چه‌ندین جار شیاوی جی‌گرتنه‌وه و گۆرینه: «هیچ شتی‌ک وه‌ک ژماره‌ی زۆری بوونه‌وه‌ره‌کان من سه‌رگه‌رم ناکات و نامخاته هه‌یه‌جانه‌وه.» [20] مه‌رگ و هه‌ستیاریتی، به‌روانگه‌ی **باتای**، دوو دۆخی جیا‌ه‌که‌راوه‌ن که هه‌ر یه‌که‌یان به‌ره‌و ئه‌ویتر له جووله‌دان: یه‌ک مرۆف هیچ نییه جگه له ئازه‌لێک که سه‌باره‌ت به‌تیگه‌ی مه‌رگ ئاگایی په‌یدا کردوه. ئه‌م ئاگاییه‌مان به‌لگه‌یه‌که که مرۆف ده‌توانیت له رێگه‌ی داهینانی تابۆکانه‌وه خۆی جیا بکاته‌وه له ئازه‌لێتی؛ ئه‌به‌ته به‌ ئاوارته‌کردنی توندوتیژی مه‌رگ: بالاترین ئۆرگازم مه‌رگه. دل‌ه‌قی، له ئۆرگازمدا ته‌واو نابیت؛ و بریتییه له وزه‌یه‌ک که هیشتا شارستانییه‌ت به‌ته‌واوه‌تی ئاشکرای نه‌کردوه و به‌م پێیه، دل‌ه‌قی، چاکه‌یه و نه‌ک خراپه. مرۆفی سادی، مرۆفه‌کان ره‌ت ده‌داته‌وه، و ئه‌م ره‌تدانه‌وه‌یه، وه‌ک بلانشۆ ده‌لێت، به‌هۆی چه‌مکی ده‌سه‌لاتی بالاوه به‌دی دیت. مرۆفی سادی، به‌وه‌می خۆی، ده‌بیته‌خودی ده‌سه‌لاتی بالا و له به‌رامبه‌ر ئه‌م جوهره‌ مرۆفه‌دا، ته‌واوی مرۆفه‌کانی تر بیبه‌ها ده‌بن و هه‌ست به‌نه‌بوونی خۆیان ده‌که‌ن له به‌رامبه‌ر خوادا. یه‌کی‌ک

¹⁹. ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ش بلێن که مرۆفی سادی هه‌مان مرۆفی سادیست نییه؛ مرۆفی سادی به‌ره‌می بیرکردنه‌وه‌ی خودی ساده، به‌لام سادیست به‌ره‌می بیرکردنه‌وه‌ی ده‌رووناسییه. مرۆفی سادی، سوژه‌یه‌کی «سه‌ربه‌خۆ» و ئۆتۆنۆمه که له پووچی چێزه‌ باوه‌کان هه‌لدیت و هه‌میشه‌ خوازیاری سه‌رت‌جۆونه له «پره‌نسیپی چێژ»؛ مرۆفی‌ک که له یاساکان سه‌رت‌ده‌روات و ئازاری چێژ و ژویسانس به‌نرخ‌ی ژیا‌ن به‌ده‌ست ده‌هینیت. مرۆفی‌ک که ملکه‌چی هیچ جوهره‌ سنوورێک نابیت و له به‌رامبه‌ر هه‌ر رێگری‌ک، پره‌نسیپی سه‌رپنجی ده‌کاته رینۆنی خۆی. مرۆفی سادی به‌رجه‌سته‌بووی هه‌مان ده‌سه‌لاتییکی ره‌هایه؛ و بۆ ده‌ستگه‌یه‌شتن به‌ده‌سه‌لاتی ره‌ها نه‌ک ته‌نها ئایین، یاسا و کۆمه‌لگه‌ ره‌ت ده‌داته‌وه، به‌لکه بۆ به‌زاندنی ئه‌و سنووره‌ی که بۆ سه‌روشتی دانراوه، سه‌روشت‌یش ره‌ت ده‌داته‌وه. ساد رێگه‌یه‌ک نیشان ده‌دات که به‌پێی ئه‌م رێگه‌یه‌هه‌موو مرۆفی‌ک ده‌توانیت بیته‌ مرۆفی بالا یا «مرۆفی تاقانه». مرۆفی تاقانه، مرۆفی‌که که بۆ گه‌یه‌شتن به‌ئه‌ودووی پره‌نسیپی چێژ، جاوێشی له هیچ جوهره‌ ئاره‌زوویه‌کی ره‌ها ناکات... (بلانشۆ، عقل ساد: 1395: 43-44).

له پالەوانی ساد دەلێت: «ئیمە خوداین.» لەبەر ئەمەیه کە، بە باوەری **بلانشۆ**، مروفی سادی دەسەلاتی بەرپرسیارتییەکی سەرتر له مروف له ئەستۆ دەگریت، ئەم دەسەلاتە هەمان ئەو دەسەلاتەیه کە پێشتر لەلایەن ئەم مروفانەوه بە شیوهیهکی گەمژانە بەخشاووه دەسەلاتی رەها. بەلام، بۆ مروفی سادی، بوون له شوینی دەسەلاتی بالادا، تەنھا یەك مانای هەیه: مروفەکان وردوخاش دەکات و خوێنقاندن لەناو دەبات[21]. بەلام، بۆ ساد، لەناو بردنی هەموو شتی، لەناو بردنی دنیا نییه؛ چون دنیا نەك تەنھا جۆریك سەلماندنی گەردوونیه، بەلكە جۆریك وێرانکردنی گشتگیریه. بە دەربڕینیکی تر، تەواویتی بوون و تەواویتی نەبوون، بە شیوهیهکی یەكسان دنیا ئاشکرا دەکەن[22]. پالەوانی ساد دەلێت: «من کاریك دەکەم کە پێم خۆشە، جگە له چێژی خۆم هیچ شتی ناسم، و بۆ پاراستن و دەستگەیشتن به چێژ، ئەوانیتر ئەشکەنجە دەدەم و دەکوژم.»[23]

■ مروفی سادی، هیچ کارەسات و خراپەیهکی تووش ناییت، چون خۆی بووه به دەسەلاتی رەها؛ و مروفی هەموو جۆره ئیروۆتیزم، هەیه جان و هەستیکی سەرپەرە و له رینگەیانەوه چێژ دەبینیت. هەرچی زیاتر کردی مروفی سادی شایستە سزادان بێت، بەهای تاوان زیاتر دەبیت. ویژدانی مروفی سادی هەمیشە بە پەشیمانی چالاک دەبیت. له راستیدا، پەشیمانی، وزە تاوانی مروفی سادی دەستەبەر دەکات. پەشیمانی خۆی یەك رووبەری چێژە. ئەو شتە کە ئەو بۆ تاوان بەدوایدا دەگەریت، خراپەیه؛ کەوتنە شوین خراپە بۆ فراوانکردنی سنووری چێژی ئەم مروفە زەرورییه: «ئەوهی کە گیانمان پێ دەبەخشیت، ئۆبۆهی مروفی سادی نییه، بەلكە ئایدیای خراپەیه.»[24] سەرەنجام، ئۆبۆهی مروفی سادی هیچ چێژیکی وەرناگریت مەگەر ئەوهی کە ئەنجامی خراپەیهکی گەورەتری لێ بکەوێتەوه. بەپێی وەسفی ساد، ویژدانی نائەخلاقیی مروفی سادی، نەك تەنھا دەکەوێتە بەرامبەر ئاتەئیزم، بەلكە پەيوەندییهکی نزیک هەیه له گەل شیکاری خراپەدا، شیکاری خراپە تەنھا لەبەر خۆی خراپە. هەستی مروفی سادی، نەك بەهۆی جوانی یەك ژنەوه، بەلكە بەهۆی ئەو تاوانەوه کە بەرامبەر ژن دەیکات، دەورووژیت. کۆتایی مروفی سادی، چێژە؛ و له چێژدا هیچ جۆره نەپنییهك ناهێلێتەوه. مروفی سادی، له بنچینهدا حورمەتی نەپنی له کەدار دەکات. له ساتی ئۆرگازمدا، خۆدی سادی²⁰، نائومێدانە بەدوای رینگەیه کدا دەگەریت کە بێتە شتی بەدەر له خۆی؛ بەلام

. Sadian Self²⁰

ناتوانیت و سه ره نجام، دنیا له گه ل خۆیدا زیندانی ده کات. ئەم خوده سادییه که سته مکاریکه له زیندانه کهیدا، ناتوانیت به رگه ی چێژ له که سێکی تردا بگریت. ته واوی ئایدیایکانی ساد به دهوری شتیکیدا ده سوورینه وه: دروستکردنی یه ک بۆشایی ئه خلاقیی ره ها، بۆشاییه که که خودی ساد دواتر به ئاگای غروورناسای پری ده کاته وه.

■ مروفی سادی، گورگی دۆخی سروشتی هۆبزییه؛ له دۆخی سروشتی هۆبزییه، به ره و پرووی غیای خودا ده بینه وه. غیای خودا، ئه گه ریک نابه خشیته مروف بۆ ئه نجامدانی هه ر کاریک که خوی ده یه ویت؛ واته، له دۆخی نه بوونی خودادا، هه یج ئه گه ریک بۆ ئه نجامدانی هه یج کاریک بوونی نییه. مروف پاش پیکهینانی «لیقیاتان» یا ده و له ت، تیده گات که ئه گه ری هه بوو له دۆخی سروشتیدا به ده ست یه کیک له مروفه کان بکوژرایه. ئەمه به م مانایه یه که مه رگ، له دۆخی سروشتی هۆبزییه، ئه گه ریکه که پاش پیکهینانی ده و له ت ده گوازیته وه بۆ دۆخی پیش-ده و له ت. به م پێیه، نه مروفی سادی گورگی دۆخی سروشتی هۆبزه و نه جیهانی سادی جیهانی سروشتیه. له دۆخی سروشتیدا، له غیای خودا، ته نانه ت شته کان بوونیان نییه؛ ماف شتیکه که په یه وه سته به جیهانی پاش «په یمانی کومه لایه تی» به وه. له دۆخی سروشتی هۆبزییه، ته نها یه ک شت ئاماده یه: ئه گه ری هه میشه کوژرانی تا ک له لایه ن ئه وانیره وه. مروفی سادی، حاکی ده ره وه ی یاسا نییه؛ ئه و ناتوانیت حاکی «دۆخی ئاوارته» بێت. له دۆخی ئاوارته ی شمیت²¹ دا، حاکی له ده ره وه ی یاسا وه نییه؛ ئه و خودی یاسایه. حاکی بریار نادا، به لکه که سیک که بریار ده دا ت حاکیه. له راستیدا، حاکی دۆخی ئاوارته، به هه لپه ساردن و نه ک به سه رترچوون له یاسا، ده بیته خودی یاسا. ئه و ده ره وه ی یاسا نییه، به لکه خودی یاسایه. له کاتیکیدا که مروفی سادی تاوانکاره و به ئاگایه له م دۆخه ی خوی. مروفی سادی له ناو یه ک دۆخدا، یه ک سیسته می نه ری، سیسته می یاسا ده و له تییه کان و یاسا ئایینییه کاندای جی گرتووه، و هه موو ئه م یاسایانه به باشی ده ناسیت و به ره نگاریان ده کات. که واته، مروفی سادی مروفیک نییه له دۆخی سروشتیدا که ته نها به ره و پرووی مه رگ ببیته وه، به لکه مروفیکه له چه قی لیقیاتان یان ده و له تدا که رووبه پرووی سته میکی فره لایه نی کومه لایه تی ده بیته وه. ئه و سه مپتۆمی ژبانی کومه لایه تییه؛ درزیک له شتیکیدا که ریکی به ژبان ده به خشیته. دۆخی ئاوارته نه بۆ شمیت و نه بۆ ئاگامبێن و نه له هه یج خویندنه وه یه کی تردا، سه رترچوون نییه له یاسا؛ به لکه

²¹ Carl Schmitt (1888-1985).

هه‌لپه‌ساردنی یاسایه. له دۆخی ئاوارته‌دا حاکم، که‌سیک که بریار ده‌دات، له یاسا سه‌رتەر ناچیت؛ چونکه یاسا پێشوه‌خت هه‌لپه‌سێردراوه و، ئه‌مه تاکه به‌لگه‌یه‌که که حاکم له‌بهر بریاره‌کانی لێرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ناگریت. له راستیدا، نه‌ک ده‌سه‌لاتی حاکم که سه‌رتەر له یاسا، به‌لکه هه‌لپه‌ساردنی یاسایه که هه‌موو کارێک به‌رێندراو هه‌ژمار ده‌کات. به‌پێی ئه‌م بنه‌مایه‌یه که مرۆفی سادی، زیاتر له هه‌ر تاکێک له‌ناو ده‌وله‌تدا جێ ده‌گریت؛ زیاتر له هه‌ر که‌سیک بووه به‌شت؛ له کاتی‌کدا که ئه‌و ده‌یه‌وێت بپێته‌خودی لێقیاتان: «به‌لێ، تاکه مافی من هه‌میشه مافی ده‌سه‌لاته.» هه‌موو تاوانیک، بۆ مرۆفی سادی، کارێکی هه‌یگه‌یه؛ «به‌ش» یەک که له سنووری «گشت» سه‌رتەر ده‌چیت؛ ره‌تدانه‌وه‌ی ره‌های ته‌واویتی؛ به‌سیک که هه‌شتا نه‌بووه به‌که‌س. سوژه وه‌فاداره بۆ ئاره‌زوویه‌ک که تاکیتییه‌که‌ی نه‌ک له شوێنیکدا که له ته‌واویتییدا داگیری ده‌کات، به‌لکه له سه‌رتەرچوون له ته‌واویتی ده‌بینیت. سوژه وه‌فاداره بۆ سه‌مپتۆمیک که تاکیتییه‌که‌ی له ئاشکراکردنی پارادۆکسه‌کان، له درزی فانتازیا و له ته‌واویتی حاکمدا بۆی ده‌گه‌ریت.

■ به‌پێی ئه‌م رافه‌یه، ده‌گه‌ینه ئه‌م پرسیاره: ئایا له ئه‌ندیشه‌ی ساددا توندوتیژی یاسا دروست ده‌کات؟ له راستیدا، به‌پێی رافه و خوێندنه‌وه‌ی **بلاشو** وه‌لامی ئه‌م پرسیاره نه‌رێیه. له ئه‌ندیشه‌ی ساددا، ئه‌وه توندوتیژی نییه که یاسا داده‌مه‌زرینیت به‌لکه توندوتیژی خودی یاسایه. به‌ده‌ربڕینیکی تر، یاسا توندوتیژییه و له جیهانی ده‌وله‌ته‌وه‌مۆدێرنه‌کاندا ده‌بیت بگوتریت توندوتیژی یاسایه. له ئه‌ندیشه‌ی ساددا، توندوتیژی کرده‌یه‌کی سروشتی نییه، به‌لکه له راستیدا هه‌ولیکه بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی پرسه‌کان بۆ (دۆخی سروشتی) یان. مرۆفی سادی ته‌نها سه‌باره‌ت به‌شته‌کان توندوتیژی ده‌نوینیت؛ بۆ ئه‌و، تاکێک که نه‌خێر به‌به‌های یه‌ک پرسی ده‌ره‌کی و ئاره‌زووی خۆی ده‌لێت، له سنووری مرۆفه‌کان ده‌چیته‌ده‌روه و ده‌بیته‌شت. مرۆفیک ده‌توانیت له شتی رزگاری بیت که به‌لێ به‌ ئاره‌زوو، ده‌سه‌لات و تاکیتی خۆی بلێت. ته‌نها تاوان ده‌توانیت مرۆفی به‌شتبوو بگه‌رینیته‌وه بۆ پێگه‌ مرۆپه‌که‌ی؛ و تاوان، له بنچینه‌دا، شه‌رانگیزی پاداشتی مرۆفی سادییه. هه‌ر کرده‌یه‌کی تاوانکارانه له‌لایه‌ن مرۆفی سادییه‌وه، راگه‌یانندی وه‌فادارییه بۆ به‌ها شوێشگێرییه‌کان که له عه‌قڵی رۆشنگه‌رییه‌وه هاتوون.

ساد پالنهوانه كانی ناو ده نیت «لیبیرتین-Libertine»؛ لیبیرتین به كه سیك ده گوتریت كه هیچ سنووریك بۆ ئارهزوو دانانیت. ههر له بهر ئه مه یه كه، به روانگه ی ساد، ئازادی واته سه رپه یچی له یاسا و سه رترچوون له سنووره كان. لیبیرتین، له چێژدۆستی یا له دۆزینه وه ی چێژدا، به وردبیینیه کی ته واوه وه، ده یه ویت ره گه زی ژن به شاریته وه. ئه م شارده وه یه، له سی لایه نه وه گرنه گه. یه كه م؛ بۆ لیبیرتین ئه م كاره وه ك لاسایه کی گالته جار ده رده كه ویت كه ئه خلاق په یچه وانه ده كاته وه؛ لیبیرتین سوود له هه مان ئه و پرسته یه وه رده گرتی كه پیاوانی ئایینی به كاری ده هینن: «خانمه كان، زیتان داپۆشن!». ئه مه هه مان پرسته یه كه ژیرناندی ده مارگیر به ژۆستین و دۆروته ی ده لیت. به هه مان ئاواز تارتۆف به دۆرین ده لیت: «سنگت به شیوه یه ك داپۆشه كه من نه توانم ببینم.» لیره دا، وه ك ده بینین هه مان مانا هه یه، به لام به دوو ئامانجی جیاواز؛ بۆ پیاوی ئایینی، داوینپاکی پیاكارانه و بۆ لیبیرتین، پۆرنۆگرافی بۆ سنوور. دووهم؛ ژن پارچه پارچه و وردوخاش كراوه؛ ده یه ستن، ده یه پچه وه، رواله تی ده گۆرن، ده یشارنه وه، به شیوه یه ك كه هیچ یه ك له راكیشه رییه كانی پيشووی (به ژن، سنگ، ره گه ز) نامینیته وه؛ یه ك چه شن بوو كه له ی نه شته ركراو و به كارهی تراو به ره م ده هینن، جه سته یه ك كه پيشه وه ی نییه (جۆرنیک تۆقاندن و سووكایه تی پنه كاته یی)، برینپه یچییه کی هیولا ئاسا، یه ك «شت». سییه م؛ لیبیرتین له ریگه ی فه رمانی داپۆشرانی ژنه وه، دژایه تی دژه ئه خلاقه رایی باو ده كات. لیبیرتین دژی ئه و پۆرنۆگرافییه كار ده كات كه له رووتكرده وه ی ره گه زی ژندا ئازایه تی و بۆ په روائیه کی سه رسه خت دروست ده كات. ئه خلاق لیبیرتینی له سه ر له ناو بردن دانه مه زراوه، به ئه كه له سه ر گومرا كردن وه ستاوه؛ ئه م ئه خلاقه ئۆبژه، وشه و ئه ندامی جه سته له كاركرده باوه كه ی به لاریدا ده بات. به لام بۆ ئه وه ی ئه م كاره به دی بێت، بۆ ئه وه ی كه سیسته می لیبیرتینی به به های له ده ستچوونی ئه خلاق باو درێخی بكات، مانا ده بێت پیداغری بكات، ژن ده بێت به شوین نواندنه وه ی یه ك فه زای جیگره وه بێت، فه زایه ك كه به هر مه ند بێت له دوو شوین كه لیبیرتین، وه ك زمانناسیك كه ریز بۆ نیشانه داده نیت، نیشانه له سه ر یه كێك له شوینه كان دابنیت و ئه ویتیش بۆ کاریگه ر بكات. به م پێیه، لیبیرتین به شارده وه ی ره گه زی ژن و له هه مان كاتدا به رووتكرده وه ی كه فه لی، وا ده رده كه ویت كه ژن ده گۆرپت بۆ یه ك كور و؛ له ژندا به دوا ی شتیكدا ده گه رپت كه ژن نییه؛ به لام تیدابردنی وه سه وه سه ئاسای جیاوازی، له فیلێك زیاتر نییه. ژنیک كه به ده ره له ره گه ز، یه ك ئه ویتری ژن (واته كور) نییه؛ له ناو ئۆبژه كانی پۆرنۆگرافی بۆ سنووردا، ژن به جیاواز ده مینیته وه. درووست له م شوینه دایه كه پرۆسه ی جیگرته وه كار ده كات، ته نها ژنه كه هه لئێژاردنی دوو پانتایی بۆ تیدردن به ده سته وه ده دات. لیبیرتین به هه لئێژاردنی یه كێك له م پانتاییانه له به رامبه ر ئه ویتردا، له

ھەرتیمی ھەمان جەستەدا، مانایەك بەرھەم دەھینیت و پەسەند دەكات: سەرپێچی. چون جەستەى كور ھىچ ئەگەرىك نابەخشیتە لیپرتین تاوھەكو قسە لەسەر جیگرتنەوھى پانتایەكان بكات (چون جەستەى تەنھا یەك پانتایى پێشكەش دەكات)، قەدەغەبى كور لە جەستەى ژن كەمترە، سەرەنجام بە شیوھىەكى رێكخراوتر، كەمتر سەرنج بۆ خۆى رادەكیشیت [25].

■ لیپرتین، لە بنەرەدا دژنەریتە و دەیەویت «پرسی موقەدەس» بگۆریت بۆ پرسى ئاسایى. ئامانجى لیپرتین بریتىیە لە گۆرینی «پرسی قەدەغە» بۆ «پرسی ریبیدراو». لە یاسای پیاوی ئاییندا یا لە یاسای ئەخلاقى كۆمەلگەدا، زى و چووك قەدەغەبە و جەستە بە داپۆشان سنووردار كراوھ. ھىچ شتىك ناتوانیت ستەمى ئەخلاق كۆنترۆل بكات، و لە بنچینەدا كەسێك جەلەوگرى ئەم یاسایە ئەخلاقىیە نییە. یاسای ئەخلاقى، سەرتر لە «من»ى مەروى دەجوولیت، ھەمیشە و لە ساتى فەرماندايە. لە راستیدا، ئەم یاسا ئەخلاقىیە نەك خزمەت بە لیپرتین ناکات، بەلكە بەردەوام سەركوتى دەكات. تەنھا بە دەرکەوتنى لیپرتینە كە یاسای ئەخلاقى ھەندەوھەشیتەوھ و ئەخلاقى مەروى بەرھەم دیت. بێگومان تەنھا دەسەلاتى زى و چووك دەتوانیت یاسای ئەخلاقى یا ئەخلاقى پیاوی ئایینى ھەلبوھەشیتەوھ. نیچە قسە لەسەر مەروى بەلا دەكات و ساد (رابەرى نیچە) لەسەر لیپرتین. لە راستیدا، مەروى بەلاى نیچە ھەمان لیپرتینى سادییە. لیپرتین واتە ئازادى، ئازادى جەستەدۆستى و جەستەگەراپى شۆرش. ئیمە چ شتىك دەربارەى «عەقل»ى ساد دەزانین؟ چۆن دەتوانین لیپرتینى سادى پێناسە بكەین؟ لە بنچینەدا چۆن دەتوانین لیپرتینى ساد رافە بكەین، بەبێ ئەوھى كە تێگەشتنێكىمان بۆ مەروى بەلاى نیچە ھەبیت؟ تەواوى ئەم چەمکانە لە جۆرێك «پۆرن» دا روو دەدەن. ئیمە ھەندىكجار بەرھەرووى ئەندىشەى پۆرن دەبینەوھ و ھەندىكجار، لە گەل خودى پۆرن و ھەندىكجاریش لە گەل جەستەگەراپى، ھەمان جەستەگەراپى كە لە پشت ئەندىشەوھ شاراوھتەوھ. وشە چۆن دەتوانیت لە رینگەى سەماوھ خۆى رووت بکاتەوھ؟ پۆرن لێرەدا بە مانای ئاشكرا بوون، دەرکەوتن، خۆمانیفیست كردن و دواجار بە مانای دژى ریاكارى و داپۆشان و خۆشاردنەوھە. ئەمە ئەو سەرپێچییە كە ساد لە سەدەى ھەژدەھەمدا بۆ یەكەمین جار تیۆریزەى كرد. سەرپێچی لە دوالىزمى رياساز! ریاكارى لە دوالىزمى چاكە و خراپەوھ ھاتووھ، لایەنێكى ریا چاكەبە و ئەوێترى خراپە. لیپرتین، بە دامالینى ریاكارى، وشەكانیش رووت دەكاتەوھ و لە راستیدا، لە ریا پاكیان دەكاتەوھ. چەكى

یهك لیبیرتین چووك یا زئییه تی²². چووك چه کینکه دژ به ریاکاری. چرکه ساتی ده رکه وتنی چووک لیبیرتین، چرکه ساتی هه لپه ساردنی یاسای ئه خلاقیه و به م پئییه، بوونی خودی ئه خلاقه گه راش یا پیاوی ئایینی هه لده په سێردریت. جهنگی راسته قینه، جهنگی نیوان خراپه و چاکه نییه، به لکه شه رانگیزی تاک و شه رانگیزی سیسته مه. به روانگهی ساد، کیشه سه رکه وتنی چاکه نییه به سه ر خراپه دا. خراپه یا خود شه رانگیزی به شیکه له بوونی مرۆف. دارووخانی مرۆف ئه و کاته ده ست پی ده کات که تاوان داوه ریکردن بیت. به وته ی ساد، «له یه ک کومه لگه ی تاوانکاردا، تاک ده بیت ببیته تاوانکار.» تاوان، به هه رحال، ته نها یه ک سیاسه تی لیبیرتینه، سیاسه تیک بو ئازادی مرۆفایه تی. ئه مه وانیه که که کتیبی *فهلسه فه له ژووری خه ودا* (1795) پێشکه شی ده کات. ئه م کتیبه له راستیدا جارنامه یه که که زایه له ی دهنگی تا سه ده کانی دواتر درێژ ده بیته وه: ئه ی شه هوه ترانانی جیهان یه کگرن. که واته، پنیوسته لیبیرتین، به شیوه یه کی چالاک، په یوه ست بیت به خراپه وه. هه ستانی لیبیرتین دژ به یاسا نه ریتیه کان، یاسا ئه خلاقیه کان، یاسا ده وله تیه کان و یاسا ئایینییه کان، هه ستانیکه ته نها له پیناو خودی هه ستاندا و؛ ته نها یه ک چه ک وه ک نه خیری گه وره به کار ده خات: چووک. بنگومان ئه م هه ستانه، حزووری یه ک لیبیرتین، لیبیرتینیک که ره مزی چیژه، نمایش ده کات. له یاسای ئه خلاقیدا، ته نها شتیک غیابی هه یه: چیژ. بو لیبیرتین، ئازادی و دادپهروه ری ره مزی چیژن؛ له کویدا چیژ هه بیت، ئازادی و دادپهروه ری هه یه. شتیک که بو یاسای ئه خلاق چیژ بیت، لیبیرتین ته وای جیهانی یاسای ئه خلاق ده گۆریت بو چیژ. چیژ، هه لپه ساردنی یاسا و ئه خلاقه. چیژ: ساتی رووتبوونه وه ی هه موو شتیک؛ ساتی که وتنی ده مامکی ریاکاری یاسای ئه خلاق. ساتی چیژبردن، ساتی به ره مه پینانی «چه شی مرۆف» نییه، به لکه ساتی جه ننگردنه دژ به ریاکاری دو الیزمی خراپه و چاکه. لیبیرتین، به چالاکیی چووک، ئۆرگازمی فیکری پیاده ده کات. چالاکیی سیاسی چووک، سیکسی فه لسه فیه. له راستیدا، په یامبه ری جه سه ته گه رای و فیمینیزم، مارکی ساد؛ و *هیلین سیکسو*²³ و *ژولیا کریستیفا*²⁴، به ره می ئه ندیشه ی سادن.

²². دی بۆفوار وته یه ک له ساد ده گێرته وه زۆر سه رنجراکتیه: «چ مه ته لیکه مرۆف! به ئی دوستی من ئه مه هه مان شتیکه که

گالته جارنیک ده ئیت: ئیغتسابکردنی یه ک مرۆف باشتره له ده رککردنی. بو مرۆف چووک کورتترین رینگه ی نیوان دوو دله.»

²³. Helen Cixous (1937-?)

²⁴. Julia Kristiva (1941-?)

■ نووسین ئەگەر چیژ بەرھەم نەھینیت هیچ نییە؛ نووسین سیکسە لە گەڵ کاغەزدا کە ئەگەر بەردەنگیک هەبێت- تۆ یا ئەوێک لە کاردا بێت- یەك سیکسی دولایەنەیه و ئەگەر هیچ بەردەنگیک نەبێت- یا بە راناوی یە کەم کەس بنووسرێت- جگە لە یەك دەستپەر هیچ نییە. بە دەربڕینیکی تر، نووسینی فرەدەنگ و دیالۆگ ئاسا، سیکسی نووسەرە لە گەڵ ئەویتی خۆینەردا و نووسینی سوژەتەوەر، دەستپەری نووسەرە. هیلین دەلێت: «خانمەکان سەبارەت بە زیتان بنووسن.» نووسین، ھاوڕێبوونە لە گەڵ جەستەدا و بە یەك مانا، نووسین، جەستە نووسینە²⁵: جەستە زیاتر... نووسراوی زیاتر... جەستە، سنووریک دەنوینیتەووە کە تیبەرانندی مەحالە. نووسەر ناتوانیت لە دەرەوێ جەستە خۆیەووە و لە دەرەوێ «من»ی خۆیەووە بنووسیت. وشە، لە جەستەووە دیت و تەنانەت «جەستە»ی نووسین، خۆی شتیکە لە جەستە. رەنگە، جەستە و «من»ی نووسەر، لە نووسیندا بە یەك بگەن و ببنە بەرھەم. پارچەبوونی جەستە و خۆنپێژی، نمایشی ترین سیمای جەستەیه. نمایشکردنی جەستە، بۆ ساد، ئومیدی دەستگەیشتنە بە خود و بۆ ئەوێ خود ببینیت، دەبیت خۆی ببینیت و؛ کاتیک کە ئۆبژەیی چیژ ئەشکەنجە دەدات، خۆی دەبیت ئۆبژەیه کی بینراو. هیچ تاوانیک ناتوانیت سروشتی شەھوونگەرای ساد تیر بکات؛ ئەمە ئەدەبیات، یا نووسین بوو، کە توانی ئەم شەھوونگە دابمرکینیتەووە. ساد دەلێت: «تاوانیکی ئەخلاقى تاقى بکەرەووە کە تەنھا بە نووسین بەدی دیت.» [26] پەيوەندی سیکسی ھاوشیوێ گەرانیکی خەیاڵی، رینگەیه کی تر بۆ بردنی نووسەر بۆ ئەودییو جیھان و بەرەو ئایدیالی خوازاو، یا هەمان پرسی رەھا.

■ بەرھەمە ئەدەبیەکانی ساد، ھەوئیکی ناروونە بۆ پێشبردنی تاوان تا ئاستیک کە گوناھى ئەو پاك بکاتەووە. هیچ کەسێک بە ئەندازەى ساد جەختی لەسەر پەيوەندی نیوان خەیاڵ و گوناھ نەکردووەتەووە و؛ ھەندیکجار بینینیکی سەرسوڕھینەرمان پێ دەبەخشیت دەربارەى پەيوەندی ئارەزووی سیکسی لە گەڵ «بوون»دا. ئەگەر بمانەوێت ئەم پرسە بە شیوێیەکی تر بخەینە روو، دەبیت بلین کە سادیزم، قلیکراوێ دیالیکتیکی ھیگلی نیوان-سوبیکتیفیتەیه [intersubjectivity]

²⁵. ھەقیقەت کەسایەتی ھەیه؛ ھەقیقەت جەستەى ھەیه؛ ھەقیقەت رووگر و پەردەى نییە؛ ھەقیقەت رووتە! کارى فەلسەفە داپۆشینى ھەقیقەتە؛ و کارى فەیلەسوفى تازەش، ھىچ نییە جگە لە گۆرینی پۆشاکى ھەقیقەت! تەفسیر و تەئویل، ھەقیقەتێ رووت و سادەى ئالۆز کردووە. ساد لە زینداندا بە رووتی دەژیا. جەستەى داپۆشراو سروشتى نییە. پۆشاک زیندانى جەستەبە. ساد نایەوێت ستمى پۆشاک قەبوول بکات. پۆشاک، کارخانەى ھاوشیوێسازىی مرۆفی جیاوازه.

و تێیدا ناسین له رینگه‌ی بالاده‌ستی سێکسییه‌وه ده‌سه‌پێزیت و تێیدا هاوشوناسی له‌ گه‌ل ئه‌وێتردا له‌ رینگه‌ی بێنرخکردنی ئه‌وێتره‌وه به‌ ده‌ست دیت. لێره‌دا ئه‌ده‌بیات ده‌بێته‌ یه‌ك باخۆسی حاکمییه‌تی²⁶ ره‌ها و نووسین ده‌بێته‌ یه‌ك ده‌ستپه‌ری تاکی، ده‌ستپه‌رێك كه‌ واقعییه‌ت ره‌ت ده‌داته‌وه و واقعییه‌تیکی خه‌یالی ده‌خاته‌ شوێنی. قه‌ڵبک‌ردنه‌وه‌ی نیوان-سوبێکتیفیته‌ له‌ ته‌نیایدا و وه‌ك ته‌نیاپی روو ده‌دات. له‌ راستیدا ساد پاش زیندانی بوون ده‌ست به‌ نووسین ده‌کات، کاتیک که‌ چێزه‌ سێکسییه‌کانی چێژی تاکی ن و؛ له‌ زیندانداندا نووسین- وه‌ك حاله‌تی *رۆسو* و، دانپێدانه‌ره‌کانی ده‌ستپه‌ر- شوێنی نه‌مانی واقعییه‌ت ده‌گرێته‌وه‌. لێره‌دا ده‌کریت *خانمی گوله‌کان* ی ژان ژینی و وه‌سفکردنه‌که‌ی سارته‌ر بو‌ ئه‌م به‌ره‌مه‌ وه‌ك «حه‌ماسه‌ی ده‌ستپه‌ر²⁷» به‌بیر به‌هێنینه‌وه‌. بێگومان هه‌م ساد و هه‌م ژینی، خه‌ونی یه‌ك فه‌نتازیا‌ی توندوتیژیان هه‌یه‌ که‌ به‌ سه‌رسورمانیکی زۆره‌وه‌، به‌ قوولی دژه‌ژنه‌ و، چه‌قه‌که‌ی بریتییه‌ له‌ دیمه‌نی تێردنی کۆمی [anal]، چ ئاره‌زوو بو‌ تێردن بێت (ساد) و چ ئاره‌زوو بو‌ تێران بێت (ژینی)، دیمه‌نیك که‌ له‌ رینگه‌ی دووباره‌بوونه‌وه‌ ناکۆتاکان و پێرستکردنی ماندووکه‌ری ره‌فتاره‌ سێکسییه‌کانه‌وه‌ خۆی بێنرخ ده‌کات [27]. ساد ده‌لێت: «من چه‌ندین جار پێم گوتویت: تاکه‌ رینگه‌ی گه‌یشتن به‌ دلێ ژنان، رینگه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌یه‌، دلنیا نیم له‌ هه‌یج رینگه‌یه‌کی تر.»

■ ویناکردن یا «وینه‌سازی تاوان» له‌ ئه‌ندیشه‌ی ساددا، ئیجگار بێ وینه‌یه‌؛ ساد یه‌کیکه‌ له‌وه‌ یه‌که‌مین بیرمه‌ندانه‌ی رۆژئاوا که‌ په‌یوه‌ندی سێکس و توندوتیژی، به‌ شیوه‌یه‌کی ئیجگار قوول و راجله‌کێن وینا ده‌کات. مه‌ودای نیوان توندوتیژی و سێکس، مه‌ودای نیوان بو‌نی ئۆرگازم و بو‌نی خوێن نییه‌. قامچییه‌ك که‌ له‌ جه‌سته‌ی کۆیله‌ی میسری ده‌دریت و ناچار به‌ گۆنرپه‌ی ئی ده‌کات، هه‌مان قامچییه‌که‌ که‌ له‌ گه‌ردنی ژنی رووت له‌سه‌ر پێخه‌فی خه‌و ده‌دریت و ناچار به‌ ئۆرگازمی ده‌کات. به‌ ده‌ربڕینیکی تر، ریشه‌ی ئازادی و کۆیله‌پی مرو‌ف له‌ یه‌ك ئاخێزگه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرن: ئاره‌زووی جه‌سته‌ی-سێکسی²⁸. وینه‌سازی تاوان له‌م روانگه‌دا، هه‌ستی داپۆشراو و ناوه‌کی مرو‌ف

²⁶ Sovereignty. بالاده‌ستی

²⁷ «The epic of masturbation».

²⁸ له‌ دوای ساد، کۆمه‌لێک بیرمه‌ندی تر بو‌ نمونه‌ فوکۆ، دۆلوز، گواتاری و هتد، قسه‌یان له‌سه‌ر ئاخێزگه‌ی ئاره‌زوو کردووه‌. به‌ باوه‌ری ئه‌م بیرمه‌ندانه‌، نه‌هێنی مانه‌وه‌ی سیسته‌ی سه‌رمایه‌داری نه‌ك به‌ره‌مه‌نێانی کال، به‌لکه‌ به‌ره‌مه‌نێان و به‌ره‌مه‌نێانه‌وه‌ی ئاره‌زووه‌، به‌ تابه‌تی ئاره‌زووی سێکسی. ئه‌م روانگه‌یه‌ی ساد، دواتر ده‌بێته‌ یه‌کیکه‌ له‌ پایه‌ تیۆریکییه‌کانی فرۆید. به‌ره‌مه‌بنای ئه‌مه‌، یه‌کیکه‌ له‌ گه‌رنترین ده‌ستکه‌وته‌کانی ساد، نیشاندا‌نی په‌یوه‌ندی ده‌سه‌لات و جه‌سته‌ و په‌یوه‌ندی توندوتیژی و ئاره‌زووی سێکسییه‌. دۆلوز له‌م باره‌وه‌ ده‌لێت: «ئاره‌زوو هه‌رگیز وه‌یه‌کی غه‌ریزی سه‌ره‌خۆ نییه‌،

هەندە کۆلیت، چون تەواوی هیزە کە ی لە سنوور بە زانندا بە کار دە خات. ئەو دەلیت: «شادی [مروّف] نە ک لە سەر چیژ، بە لکە لە سەر خواستی رزگار یوون لەو شتە وەستاو کە ئارەزوو سنووردار دە کات.» بە روانگە ی ساد، کاتیک کە شەهوەت هە یە نابیت سنووردار بکریت، بە لکە، بە پیچەوانەو، دەبیت بە کار بخریت. چاکە لە خۆیدا بریتی یە لە بە گەرخستی خراپە و؛ خراپە، چاکە بانگهێشت دە کات بۆ لە رووداو هەستان و، شەیتان لە بە رامبەر خودادا رادەو هەستیت. ساد، بە تەواوی هیزەو، نکۆلی لە خودا دە کات و دواجار، خۆی بە قادری رەها هاوتا دە کات. دیالیکتیکی سنوور بە زانندن بەرەو پنتی ناکۆتا پیش دەروات. وە ک چۆن بلانشۆ دەلیت: «ویناکردنی خودایەکی دۆزەخی هیچ نییە جگە لە وێستگە یە ک لە دیالیکتیکی کە بە یی ئەم وێستگە یە مروّفی بالای ساد، پاش نکۆلیکردن لە مروّف لە قالبی خوادا، ئەو کات پیش دەروات تا رووبەر ووی خودا ببیتەو و بە ناوی سروشتەو نکۆلی لە خوداش دە کات تاو کەو، سەرەنجام نکۆلی لە خودی سروشت پیش دە کات لە رینگە ی هاوتاکردنی یەو لە گە ل رۆحی رەتدانەو دا.» [28] لە راستیدا، رۆحی راستەقینە ی خودی سادی، چووکتەو هەری [priapic] و نکۆلیکردنی بەردەوامە. ئەم نکۆلیکردنە هەمیشە ییە، تەنانەت و لەو خودە سادییە دە کات کە نکۆلی لە خۆشی بکات. ئاگای ساد، کاتیک کە بۆ بالاترین ئاست سەرتر دە چیت، دەبیتە دژە ئاگای، درووست وە ک چۆن ئە دەبیاتی ئەو دژە دەبیاتە. دەروون و زمانی ساد، گیرۆدە لە قاوگی نەفرەتدا، بەدوای رینگە یە کدا دە گە رین تا لە فۆرمە کانی خویان رزگار بن و بچنە ناو بیدەنگییە کەو کە هاوڕیزە بیت لە گە ل بینینی ترسناک. لە نووسراوی ساددا، هەمیشە

بە لکە بەرھەمی بونیادیکی زۆر پێشکەوتوو و بەرنامە بۆ دارپژراو، بونیادیکی کە خاوەنی چەندین کارلیکی فرەجەمسەرە. ئارەزوو بە شیوە ی هیزە کی [بالقوہ] دەبیتە هۆکاری جەبری فاشیزم. (Deleuze, Nomad Thought, p. 99)؛ ئەم وتە یە دۆلوز سەبارەت بە ئارەزوو، بە وردی پیناسە کە ی فوکۆیە بۆ دەسەلات؛ دەسەلات مروّف سەرکوت ناکات، بە لکە بەرھەمی دەھینیت؛ بە هەمان شیو، ئارەزوو غەریزە یە کی سەریە خۆ نییە، وەلامیکی پەرچە کردارانە نییە بۆ نیازێکی کە پتکراو، بە لکە هیزێکی کردەییە و دەست بە بەرھەمەتانی پە یوہندی، مروّف و شوناسە تاکی و کۆمەلایە تی یە کان دە کات. ئارەزوو، «واقیع» بەرھەم دەھینیت و، لە گە ل چیژدا مروّف فری دەداتە دەرەو ی خۆیەو. ئارەزوو، خودی دەسەلاتە؛ دەسەلاتیک کە پرۆسە ی شکلگیری سوژە پیک دەھینیت. ئە گەر وا دابنێن کە تەواوی پە یوہندییە کۆمەلایە تی یە کان، بە یی پە یوہندییە کانی دەسەلات و پە یوہندییە کانی ئارەزوو دارپژراو، کەواتە دەتوانین هەموو دیاردە یە کی کۆمەلایە تی، هەم بە دەرگایە کی دەسەلات و هەم بە خولگە یە کی ئالۆزی ئارەزوو بزاین. زیندانە راستەقینە کان، خولگە ئالۆزە کانی ئارەزوو و دەسەلاتن؛ بەم پێیە، دیاردە ی فاشیزم ریشە یە کی لە ئارەزوودا هە یە. فاشیزم تەنھا بە ئایدیۆلۆژیا تەفسیر ناکریت، چون ئارەزوو لە «مونتازی ماشینی» کە، تیگە یشتن، روانگە و فۆرمە کانی گوتار پیک دەھینیت، جیانە کراوہ یە. بۆ دۆلوز، پرسی ئارەزوو، پرسی بنەرەتی فەلسەفە ی سیاسیە. ئارەزوو تلیشی مروّف نییە، بە لکە، لە سەریکەو، هەوینی شکلگیری مروّف و لە سەریکی تریشەو، ئاخیزگە ی کۆمەلایە تی یانە ی فاشیزمی مروّفە.

پارادۆكسگه لێك هه ن؛ به لām ئەم پارادۆكسانه زياتر سنووردارییه كانی لۆجيك ئاشكرا ده كهن تا سنووردارییه كانی واقع.

■ **لاكان**²⁹، له وتاره ناوداره كهيدا به ناو نیشانی «كانت له گه ل ساد» دا، خویندنه وه یه ك سه باره ت به كتیى ساد، واته «فهلسه فه له ژوورى خهو» دا، پيشكهش ده كات. پرسيار ئەمه یه: له چ پنتیكدا ساد و كانت به یه ك ده گهن؟ سوژه ی ترانسیندی تالی و ئوتونومی كانی چ په یوه ندییه كی به مروفی تاقانه و سادییه وه هه یه؟ سه ره تا پیویسته ئەوه به بیر به ینمه وه، وه ك له په یوه ندی پرسى «فه رمانی ره ها» ی كانی و شوړشدا خرایه روو، كه: چاكه ی ره ها به ئەندازه ی خرایه ی ره ها مه ترسیداره. سوژه ی سه ره به خو ی كانی، به په پره و یكردن له ویستی ئەخلاقى خو ی، یاسا داده نیت و؛ ئەم یاسایه پاك كراوه ته وه له هه ر جوړه ئاره زوویه كی شه رانگیز. یاسای ئەخلاقى كانی، یاسایه كی گه ردوونیه و به م پییه، پیویستی به توندوتیژییه تا جیه جی بكریت. له لایه كی تره وه، سادیش به پشتبه ستن به پرهنسیی سه ره به خو ی مروف، یا هه مان ئوتونومی كانی، بنه مانی خو ی به یی عه قلی سادی داده م زینیت: به رابه ری ره ها، به خته وه ری مروی، مافه تاكیه كان، خاوه ناریتی تایبه تی، یاسای عه قلی مروی به رامبه ر یاسای سته مكارانه ی كلیسا، بالاده ستی مروف به سه ر سرووشندا و ده سه لاتی ره های مروف. كه واته، به یه ك مانا، ره ها گه رایی ئەخلاقى كانی هه مان ره ها گه رایی ئەخلاقى سادییه؛ یا به ده ربیری لاکان، سته مكارى ئەخلاقه گه رای كانی هه مان مروفی دژهنوری بی ئەخلاقى سادییه [29]. به باوه ری لاکان، سوژه ی سادی، به رته دانه وه ی مه عشوقه و رته دانه وه ی ئەویتر، خوازیری گه یشتنه به پیگه ی سوژه ی ره ها و «ئه ویتری گه وه». سه ره رای ئەمه ش، بو ساد، چیژ له گه ل ریزبه ندی جیهاندا هاوده قه. به م پییه، یه ك فه رمانی ره ها له بنچینه دا له پیوه ند به چیژی ره ها وه ئاشكرا ده بی ت.

■ **ئادۆرنۆ و هۆركه ایمه ر**³⁰ ده ئین مروفی سادی به ره ه می لۆجیکى رۆشنگه ریه، لۆجیکى كه ئەویتر سه ركوت و په راویز ده خات. به لām، ئایا ئەم راقه لاکانییه له گه ل راقه ی بلانشودا یه ك

²⁹ Jacques Lacan (1901-1981).

³⁰ ئادۆرنۆ و هۆركه ایمه ر، له كتیى **دیالکتیکی رۆشنگه ری** دا، له باسی مروفی بالای ساددا ده ئین: «سه لماندنی ده سه لات وه ك په رهنسیی زال به سه ر هه موو په یوه ندییه كاندا به به های بیداری سوژه یه. به به راورد به یه كتیى ئەم عه قله جیاوازی مروف و خودا ده بیته پرسیکی زۆر لاوه كی و بیمانا... خودای خه لاق و ئەندیشه یا رۆحی سیستماتیک، هه ردووكیان زال به سه ر سرووشندا چه شنی

ده‌گرێته‌وه؟ بلانشۆ شتیکی پێچه‌وانه ده‌لێت، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دُنیا نییه که خودی ساد به‌ئاگا بووبیت له‌م پرسه. بلانشۆ ده‌لێت: ئاغای من بوون، به‌ مانای ئاغای ئه‌وێتر بوونه. کاتیکی که سه‌ربه‌خۆیی من له ئۆتۆنۆمی منه‌وه نایه‌ت، به‌لکه له وابه‌سته‌یی ئه‌وانیتره‌وه بۆ من سه‌رچاوه ده‌گریت، شتیکی ئاشکرایه که من تا ئه‌به‌د به‌ستراوم به ئه‌وانیتره‌وه و هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ی که پێویستیم به ئه‌وانیتره‌وه ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ته‌نھا پێویستیم به له‌ناوبردنیان بێت [30]. له‌م پنته‌دایه که ساد هه‌م له ده‌روونشیکاری و هه‌م له دیکارت دوور ده‌که‌وتیته‌وه. دۆلوز له‌و سیمینارانه‌دا که پاش بِلابوونه‌وه‌ی کتیی «دژه‌ئۆدیپ» پێشکه‌شیان ده‌کات، جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کات که ده‌روونشیکاری به دابه‌شکردنی سوژه بۆ «سوژه‌ی گوزاره» و «سوژه‌ی ده‌ربهرین» به ته‌واوه‌تی دیکارتییانه کار ده‌کات: «هیچ سوژه‌یه‌کی تاکیمان نییه که گوزاره‌یه‌کی تاکێ ده‌ربهریت و به‌ره‌م به‌ئینیت، ئیمه به‌رامبه‌ر هۆکاره کۆیه‌کانی ده‌ربهرین وه‌ستاوین که ئه‌نجامی کۆبه‌ندی ماشینییه.» هاوده‌سته‌ی هۆکاره کۆیه‌کانی ئه‌دای شانۆ له فیکری ساددا هاوته‌ریب ده‌بیت به هۆکاره کۆیه‌کانی ده‌ربهرین که بێگومان هه‌ردووکیان کۆمه‌لێکی هیلن له یه‌ک کۆبه‌ندی ماشینی‌دا. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که دۆلوز، لاکان وه‌ک «دواهه‌مین دیکارتی» ده‌بینیت، دیکارتیه‌ک که ده‌یه‌ویت بێر له ئاره‌زوو بکاته‌وه، و به یه‌ک مانا، جیای ده‌کاته‌وه له بێرکردنه‌وه. به‌لام دۆلوز، ده‌لێت بێرکردنه‌وه هه‌مان ئاره‌زووکردنه.

■ **کۆسۆفۆسکی** له یاداشتییکی گرنگدا ده‌رباره‌ی ساد ده‌نووسیت: «سیاسه‌تی نووسراو نا-زمانه. نا-زمانیک که له پرسێ نۆرمه‌کی و زال مه‌ودا ده‌گریت و هیچ کات له به‌دیهاونی مه‌وداگرتن له پرسێ نۆرمه‌کی راناوه‌ستیت و به دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م سیاسه‌ته، خۆی وه‌ک گومناوی خۆی ده‌ناسیته‌وه: واته خالی بوون له هه‌ر فۆرم و ناوه‌رۆکیکی پێناسه‌کراو و ده‌ستنیشانکراو، و پێکه‌ینانی جیاوازی له پێوه‌ند به خۆیه‌وه. به‌کارخستنی ئه‌م نا-زمانه به وردی له دلی خودی زماندایه.³¹» ساد،

یه‌کترن. وه‌کیه‌کی مرۆف و خودا واته: حاکمییه‌ت و سه‌روه‌ری به‌سه‌ر بووندا، نیگی ئاغایانه و دانیشتن له‌سه‌ر کورسی فه‌رمانده‌رێتی. «(آدورنو و هورکه‌ایمر، دیالتیک روشنگری، ص 38-39).

³¹ هه‌روه‌ها باتای ده‌رباره‌ی ساد ده‌لێت: «ئه‌مه‌ زمانیکه که هه‌ر چه‌شنه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی نیوان قسه‌که‌ر و به‌رده‌نگ پووچه‌ل ده‌کاته‌وه.» ئه‌م زمانه، به‌دیهاونی بالای کارکرده‌کانی خۆیه‌تی، کارکرده‌گه‌لێکی که له په‌یوه‌ندی نیوان توندووتیژی و سیکس یا شه‌هوه‌ندا ده‌دۆزێنه‌وه. له‌ بنجینه‌دا، توندووتیژی شتیکه که قسه‌ ناکات، له‌ کاتیکی که سیکس شتیکه که مته‌ر قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت. ئه‌ده‌بیاتی پۆرنوگرافی، به‌ر له هه‌ر شتیکی په‌یوه‌سته به‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی زمان له‌گه‌ڵ سنووری تابه‌تی خۆیدا، به‌ مانایه‌ک، رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌تی له‌گه‌ڵ ئه‌و شته‌دا که جۆریکی «نا-زمان» ه. ئه‌م په‌یامه ته‌نھا به جۆریکی درز یا دووپارچه‌بوونی ناوه‌کی زمان به ده‌ست دیت: توخمی که‌سی به تێرمان له‌سه‌ر خۆی بگۆردریت بۆ توخمی ناکه‌سی. واته، به‌ ده‌ربهرینی بلانشۆ، زمان له‌ هێزیکه که‌سییه‌وه بیه‌زیکه گشتی و ناکه‌سی.

زمان دژی خودی زمان دهجووئینیت. ساد، حضوری نا-زمان، له زماندا هه‌لده‌کوئیت؛ ئەمه‌ زمانیکه که مافی داواکردنه‌وه‌ی له‌ خۆی وه‌رگرتووته‌وه‌. نه‌مانی مافی داواکردنه‌وه‌، به‌م مانایه‌یه‌ که شتیک له‌ دهره‌وه‌³²ی زمانه‌وه‌ ده‌مێنێته‌وه‌. ئەوه‌ی که له‌ دهره‌وه‌ ده‌مێنێته‌وه‌، یه‌ک جاری تر، کرده‌یه‌ که که ده‌بیت ئەنجام بدریت. هه‌رچی ئەم کرده‌یه‌ ئەنجام بدریت، زیاتر له‌ دهرگا‌ ده‌دات: له‌ دهرگای بۆشایی ئەده‌ب. دهره‌وه‌ هه‌مان شتیکه‌ که سه‌رپێچی له‌ هه‌ر رافه‌یه‌ک ده‌کات. ئەوه‌ی که داهینانیکي شیویته‌ر به‌ ده‌قی ساد ده‌به‌خشیت، ئەمه‌یه‌ که له‌ رینگه‌ی ساده‌وه‌ ئەم دهره‌وه‌یه‌، وه‌ک شتیک که له‌ ناو ئەندیشه‌دا به‌ره‌م هینراوه‌، شوو‌قه‌ و رافه‌ ده‌کریت [31]. کلو‌سۆفسکی، ساد به‌ یه‌کیک له‌م جو‌ره‌ نموونانه‌ی سیاسه‌تی نووسراو داده‌نیت؛ به‌ تایبه‌ت له‌ ورووه‌وه‌ که هه‌یج کات له‌ به‌دیها‌تی مه‌وداگرتن واته‌ سه‌رپێچی له‌ پرسى نۆرمه‌کی و زال راناوه‌ستیت. له‌م دۆخه‌دا، هه‌م خود و هه‌م ئەویتر ده‌مرن، و هه‌م فۆرم و ناوه‌رۆکی په‌تی. که‌واته‌، له‌ ئەندیشه‌ی ساددا، نه‌ دوالیزمی خود/ئەویتر ده‌بینین نه‌ دوالیزمی فۆرم/ناوه‌رۆک. له‌ ئەندیشه‌ی ساددا، ئەویتر له‌ بنچینه‌دا مانای نییه‌ که بیه‌وئیت ره‌ت بدریته‌وه‌. حزووری ئەویتر ته‌ن‌ها به‌ مانای جیگرتنه‌ وه‌ک به‌رده‌نگ. له‌ بنچینه‌دا ره‌تدانه‌وه‌ی ئەویتر واته‌ به‌ره‌مه‌پێنانی مانا و سه‌ره‌ه‌ل‌دانی پرسى ئەخلاق: «نوسین، نووسین به‌ ئەویتره‌ و نه‌ک بۆ ئەویتر.» ئەویتر بۆ ساد، ده‌توانیت هه‌رچییه‌ک بیت: خودا، مه‌عشوقه‌، باوک، کلێسا، ئایین، خود، باوکی موقه‌ده‌س، کۆمه‌لگه‌، یاسا، سیسته‌می خێزان، حاکم و هه‌رشتیک که بیه‌وئیت میتافیزیکی خود/ئەویتر دروست بکات.

■ له‌ ئەندیشه‌ی ساد و باتای‌دا، هه‌ر ره‌تدانه‌وه‌یه‌ک به‌ مانای به‌ فه‌رمی ناسینی یه‌ک ئەویتره‌ له‌ دهره‌وه‌دا؛ ره‌تدانه‌وه‌، واته‌ دانپێدانان به‌ ئەویتردا له‌ فه‌زای دهره‌وه‌. له‌ رینگه‌ی ره‌تدانه‌وه‌ و پێکه‌پێنانی سیسته‌می ئالوگۆره‌وه‌، شتیک به‌ره‌م دیت: مانا. مانا به‌ره‌می دیالیکتیکی هه‌یگییه‌. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، سوژه‌ی سادی که دروستکراوی ئەزموونی سادییه‌- واته‌ یه‌ک جوو‌له‌ به‌ره‌و تاقیکردنه‌وه‌، یه‌ک سه‌رپێچی له‌ پرسى نۆرمه‌کی- به‌ ئی به‌ هه‌یه‌ ئه‌رینی و ناو‌نشینه‌کانی خۆی ده‌لێت تا ئەمه‌ی که بیه‌وئیت بیر له‌ پرسى ترانسیندی‌تالی و نه‌رینی بکاته‌وه‌. له‌ سیسته‌می هه‌یگی ئا‌غا/کۆیله‌دا، ئەمه‌ کۆیله‌یه‌ که له‌ پینگه‌ی ژێرده‌ستدا جێ گرتوو‌ه‌ و ئا‌غا له‌ پینگه‌ی بالاده‌ست. ئە‌گه‌ر هه‌موو گه‌رفته‌ که له‌سه‌ر ئەمه‌ بیت که ئۆبژه‌ی زیاده‌ یا زیاده‌ی جه‌سته‌ی ئا‌غا، واته‌ پيسایى ئا‌غا، به‌ چ که‌سێک ده‌گات، ئە‌وا ئەمه‌

³² . outside

کۆیلە یە کە هەمیشە چاودەبرێتە کۆمی ئاغا. سوژە ی ژێردەست دەیهوێت، لە پێگە ی یە کە پە یوهندی لیبیدۆییەو، دەستی بگاتە کۆمی ئاغا و ئۆبژە ی زیادە ی ئاغا بە دەست بەینیت. فرۆید دەلیت ئاغا بەهۆی تەکنیکی رێگرییەو ناهێلێت کە کۆیلە دەستی بگاتە ئۆبژە ی زیادە ی ئاغا، واتە ئۆبژە ی ئارەزووی کۆیلە، و بەم پێیە، مەودای دیاریکراوی نیوان ئاغا/کۆیلە هێشتا ماووتەو. بەلام ساد پرسیکی نوێ دەخاتە روو: ئاغا لە نیوان دوو کاردا بەگومانە: ئەمە ی کە کۆمی پێشکەش بە کۆیلە بکات و بگاتە چێژی کۆمی و دواجار پێگە رەمزییە کە ی لە دەست بدات؛ یاخود، بە تەکنیکی رێگری فرۆیدی پیسای نیوات، و کۆمی نەبەخشیت و دواجار بێبەش ببیت لە چێژی کۆمی. ساد لەم بارەو دەلیت: «ئاغا یە کە بوونەوهری لادەری کۆمی، ئەو بە دنیاییەو پیسای دەکات و لە مەلانی نیوان پێگە ی رەمزی و چێژی کۆمیدا، دواجار، بۆ چێژی کۆمی ملکە چ دەکات.» سەرەنجام، هەم کۆیلە دەستی دەگاتە ئۆبژە ی زیادە ی ئاغا واتە ئۆبژە ی ئارەزووی خۆی، و هەم ئاغا چێژی سوپیکتیف دەبات. کەواتە، بە کردەو، دەبینین کە سیستەمی دیالیکتیکی هێگلی لەلایەن سادەو قەڵ دەکرێتەو. لەمە بەدواو، گرتە کە دەکەوێتە سەر ئەو ی کێ پیسای دەکات و کێ نایکات؟ بۆ ساد، ئەم گرتە بەستراو بە کۆنترۆلی پیسای ناو جەستەو. ئەمە ی کە ئاغا (چ خۆدی ئاغا ی سەرەتای بیت و چ کۆیلە یە کە گەشتوو بە پێگە ی ئاغا یە ک) تا چ ئەندازە یە ک، بە وتە ی باتای، وە ک «میر» مامە لە دەکات. میریتی ئاغا لەم شوێنە دا دەبەستریت بە پێگە سوپیکتیفە کە یەو و نە ک پێگە رەمزییە کە ی. میریتی لە دۆخی ئاغا بووندا نییە، بە ئە کە ئاغا شیو ژیانکردن؛ لە دۆخی دەسەلات بوون یا دەسەلاتدار بوون نییە، بە ئە کە چاوبرینە لە ویستی پە یوهندی بە دەسەلاتی ژیانکردن. واتە مرۆفیک کە بە ئی بە هێزە ناوئشینەکانی خۆی دەلیت. میر، یا مرۆفی سادی، بە راستی هەمان سوژە ی فەرماندەر و بە ئی گو بە خۆدی نیچە ییە؛ واتە، روو وەرگێران لە ئە خلاق کۆیلە کان و چوون بەرەو ئە خلاق سەرورەران؛ واتە کەستیک کە وە ک قوما ر پووبەرۆوی مەرگ دەبیتەو و دلەراوکی بوون بە زیاتر دەزانیت تا دلەراوکی مەرگ. پە یوهندی نیوان مرۆف و خۆدا هاوتایە بە پە یوهندی نیوان ئاغا و کۆیلە لە هەلومەرجی کۆمە لایە تیدا. هەستانی ئاغا دژ بە خۆدا، پە یوهندی دێرینی نیوان ئاغا و کۆیلە دادەمە زرینیتەو و بە شوێشی کۆیلە دژ بە ئاغا تەواو دەبیت. مەرگی خۆدا کە خواستی ئاغا بوو، مۆدیلێک بۆ کوشتی ئاغا لەلایەن کۆیلە و پێشکەش دەکات. لە گە ل ئە مە شدا، ئاغا تەنھا دەتوانیت خۆدا لە خەو نە کانیدا بکوژیت: خەو نە گە لێک کە خۆدی خۆدا بۆی ناردوو؛ ئەو تەنھا دەتوانیت بە وروژاندنی کۆیلە دژ بە خۆی، خۆدا هان بدات تا بە شدار یی لە تەنھا یە ک مەلانییدا بکات و؛ کۆیلە

که بهم رینگه یه ورووژاوه، ده بێته مهستی ئازادی، گۆرراو به یهك خودا، ساتیکی شادمان، به لام لاواز له گومانکردن له وهی که ئه و تهنها ئامرازێك بووه بۆ ویستی خودایی.

■ **هیگ** ده ئیت: «کۆیله یی جوړیکه له خودئاگایی، خودئاگاییه کی ناشاد.» [32] کۆیله یی، ئاگاییه که که له رینگه یی ناشادییه وه خۆی به دهست ده هیئیت؛ له رینگه یی دۆزه خه وه به ههشت، و له رینگه یی خراپه وه چاکه، و له رینگه یی «نه بوون» وه «بوون» به دهست ده هیئیت. کۆیله، مه خلوقیک که هه میسه خودا کانی ده گۆریت. ئاگایی ناشاد، واته هیژیک فوستی، که له غیایی عه قلدا ئازار ده کیشیت؛ هیژیک چاکه خواز، که هه میسه خراپه یی له ده وه شیته وه. مرۆفی ناشاد، هه میسه له به رامبه رسته مکاردا وهك کۆیله ره فتار ده کات و له به رامبه ر کۆیله دا وهك سته مکار. خودای کۆیله، خودای ئاره زوو؛ ئاره زوو یهك که ئۆبژه که یی ئاره زوو یه کی تره؛ به ده ربینیک، ئاره زوو یی ئاره زوو لیکراوه. «من» یی ئاره زوو، یهك بۆشاییه، «نه بوون» یی رووته که هیچ خودایه کی ئاره زوو پری ناکاته وه، چون ئاره زوو وهك ئاره زوو، تهنها دۆخی ئاره لیبوون ده رده خات، چون بوون به کۆیله یی خود خراپتره له بوون به کۆیله یی ئه ویتر. به کورتی، خود-ئاگایی ناشاد وهك چیه تی کۆیله یی، خودا کان له شوینکاتی جیاوازا به ره هم ده هیئیته وه، چون بۆ ئه و «مه رگی خودا» واته له دایکبوونه وه یی خودا.

■ کاملی ویستی سادی له مه رگدایه؛ سنوورداری یهك مرۆفی سادی، که خاوه نی ده سه لاتی ره هایه، تاوان و خۆکوژییه. له م رووه وه، نابیت مایه ی سه رسورمان بیت که پاله وانه کانی ساد پالنه ری تانا تۆس³³ به گه ر ده خه ن. کۆنت دوگیرناند، ورگه پرستیکی هیولا ئاسا، به چووک یهك مندال، تهنها کاتیک ده گاته ترۆپکی چیژی سیکسی که له به رامبه ر ئه و منداله دا، خوین له جهسته ی ژنه که ی به یئیت. رۆلان په یکه ریکی مه رگ، له قوولایی زه میندا ده پارێزیت، ته نانه ت سوود له و گوریه وه رده گریت که قوربانیه کانی خۆی پی ده خنکینیت. بیگومان، هیچ ده سه لاتی که ره هاتر نییه له کرده ی ویرانکردنی ئاگایی مرۆپی، مه گه ر تهنها کرده ی خه لککردنی ئاگاییه کی تر، که ساد وهك شتیکی به رگه نه گیراوه ده بیئیت. بالاترین تۆله سه ندنه وه یی مرۆف که نه ده توانیت خودا بکوژیت و نه

³³ . thanatos

دەتوانیت، وەك خودا، خەلق بکات، ئەمەیه که مهخلوقه کانی خودا بکوژیت. بهم هۆیهیه که، ساد، له کۆتایی بهرهمه کانیدا، دهبیت پالەوانه خهیاڵیه کانی ستهمکارانه بکوژیت و لهناو ببات. ئەگەر مروفه شهپانگیزه کانی ساد رووبهرووی شکست دهبنهوه، ئەوا خودی ساد سهرکهوتن به دهست دههینیت: ئەو ژوستین دهکوژیت. خودی سادی، وەك ئامازهم پێ کرد، له مهرگدا دهگاته پنتی کاملی. لهناوبردن، دواهمین ئامانجه. لهبەر ئەمەیه که ساد دهنووسیت: «لیبیرتینیك نادۆزیتهوه که به لایهنی کهمهوه کهمیک له خراپه دا رۆنه چوو بیت و نهزانیت تاوان چ کاریگه ریه کی ترسناک لهسهر ههسته کان پیاده دهکات.» مهرگ زال دهبیت بهسهر ههموو شتیکیدا. رهندانهوهی ئەوانیتر، نهك له سهلماندن بهنکه له رهندانهوهی خوددا، دهگاته دوا پنت. باتای دهپرسیت: «چ شتیك دلەپراوکی- هینهتره له ئایدیای خودتهوه ریهك که دهگۆردریت بۆ ویستی پهیوهست به تیداچوون له کورهیه کدا که ئاگره کهی خودیتی³⁴ دایگیرساندوو؟» سهرهنجام، هاوکیشی ترسناکی ساد دهبینن: مروف ئۆرگازمه، ئۆرگازمیش مهرگه. ساد که زیندانی ئاگیه، ههول دههات له ریهگی دهستهپهری مهرگبارهوه ههلبیت. بینینه کانی مایه زووخوا و ئازارن، جهسته وشک و پهژموورده دهکهن و له جهستهدا تهنگه لانیك ده که نهوه که تیدا ئاگی ههلهدریت. خودی سادی، له کاتیکیدا که نائومی دانه بهدوای ریهگیه کدا دهگه ریت تا بپتته ئەویتر، دیسان له خویدا رۆده چیت. تاکه ریهگی رزگاریوونی ئەم خوده له مهرگدایه. ساد دهزانیت که توندوتیژی مهرجی ههیه جانی ژیان، و ویرانکردن، دهبیتته مایه چالاکی سروشت؛ چهپهلی به ئەندازهی چاکه بۆ سروشت پبویسته. ئەوهی که مهزنه، هههمیشه رۆحی ویرانکردن و لهناوبردنه. ساد رۆشنگه ری دهگه یینیتته کۆتایی. بهلام هیچ کات ئەم خاله لهبیر ناکات که عیشق هههمیشه له شوینیکدا ههیه که مهرگ فهزمانه وای دهکات. ویستی مهرگ له خودی سادییدا، پنتی کاملی ئیرو تیزی ترسناکی ئەوه. به روانگی ساد «بنه رتی ژیانی تهواوی بوونه وه ره کان مهرگه. ئەم مهرگه ته نهها دهستکهوتی خهیا له.» [32] ته نهها مروف وابهستهیه به بههای بوونه وه ریتی خۆیه وه؛ بهلام ئەو دهتوانیت چه شنی خۆی به تهواوه تی ریشه کیش بکات، پێ ئەوهی که بچوو کترین گرنگی بۆ گهردوون ههلبیت. مروف بانگه شهی بههره مندبوون له که سایه تی موقه دهس دهکات، شتیك که ئەو دهکاته بوونه وه ریکی نه گیراو و بهرگه نه گیراو، بهلام ئەو ته نهها ئاژهلنیکه لهناو ئاژهل کانی تردا. مروف، ئاژهلنیکي زنده ئاژهل: «تاکه شانازی مروف نهجامدانی تاوانه» [33].

³⁴ selfishness .

■ رەنگە ساد، توورەتەرىن نووسەر بىت لە مېژووى نووسىندا؛ توورەپى ساد، بە جۆرەكە كە ھەموو شتىك بەر نەفرەت دەدات، لە خوداوە بۆ مەرۇف، لە سەرۇشتەووە بۆ مېژوو، بەلام نەفرەتەپى خولقەينەر. لە راستىدا، پەيوەندىيە كى سەير ھەيە لە نىوان توورەپى و نووسىندا: ھىچ نووسەرەپى كەورە، بەپى توورەپى، ناتوانىت بنووسىت و بەپى نووسىن، ناتوانىت لە پشت توورەپى خۆيەووە دەركەوئەت. رەنگە ھەر لەبەر ئەمە بىت كە فرۆيد، لە كتەپى «شارستانىيەت و نىگەرانىيە كانى» دا، دەلىت شارستانىيەت يەكەمىن جار لەو شوئەندا دەستى پىكرد كە مەرۇف توورە لەجىياتى بەرد «وشە» ى ھاوئىشت. كتەبەكان، ئەرشىفى توورەپىيە دامركاوەكانى نووسەرەكانىانن. ھەرچەندە، ھەندىكجار نووسىن رىنگەيە كە بۆ پاراستى خود لە توورەپى، بەلام رىنگەيە كى باش نىيە بۆ دامرداندنەووەى. كتەب ياخود نووسراو، كاتەك دەخەسەنرەت كە نووسىن و خويندەنەووەى بگۆردەرت بە رىنگەيەك بۆ دامركاندنەووەى توورەپى. دەبەت بنووسىن تا توورەپى بگۆرىن بۆ «مال» ى خۆمان، دەبەت بنووسىن تا لە توورەپىدا نىشتەجى بىن؛ ئەوھى كە مائىكى نىيە يا دەبەت لە توورەپىدا بژى يا لە نووسىن دەربارەى توورەپى. نەپىنى جاويدانەگى كتەپى كەسانەپى ۋەك ساد، نىچە، كافكا، كامۆ، ئادۇرنۆ، بلانشو و ھتد، تەنانەت ھىگل و ماركسىش ئەوھىە كە ئەم نووسرانە، نووسىنىان بۆ جەنگەردن لەگەل توورەپى بەكار نەھىناوە، بەلكە جۆرەك توورەپى ناتەبايان سەبارەت بە مەرۇف پەرە پىداوە، توورەپىيەك بۆ پەرىنەوھىە كى ترسناك بەرەو نووسىن. لەم رەووەو، كتەپى خراب، ئەو كتەبەيە كە مەرۇف ئارام دەكاتەووە؛ كتەپى بىنرخ، مەرۇف لە توورەپى دەخات يا رىنگەيە ژيان نىشان دەدات. بەلام كتەب و بەرھەمە گەورەكان، نەرىتەك دەچەن كە مەرۇف لەپال ئاگرى توورەپى نووسەردا نىشتەجى بىت و؛ نەك تەنھا چىژ و جوانى، بەلكە توورەپى نووسەر بە مەرۇف دەبەخشن. بە كورتى، كتەب، لە خۆيدا، رىنگەيەكە بەرەو وئرانەپى و توورەپى: توورەپى ئۆنئۆلۆجى، پالئەرى راستەقىنەى نووسىن.

سه‌چاوه‌کان

1. بلانشو، از کافکا تا کافکا، ص 32-33.
2. Pierre Klossowsky, Sade My Neighbor, trans: Alphonso Lingis, Northwestern University Press, Evanston, Illinois 1991, p. 102-104.
3. وته‌کانی سادم لهم به‌رهمانه‌ی ساده‌وه وه‌رگرتووه:
The Marquis de Sade, The Complete Justine, Philosophy in the Bedroom and other writings, compiled and translated by Richard Seaver and Austryn Wainhouse, Grove press, New York, 1965.
Sade, The Libertine Novels, John Phillips, Plutu Press, London 2001.
4. موریس بلانشو، عقل ساد، ت: سمیرا رشیدپور، نشر بیدگل، چاپ اول تهران 1394، ص 101.
5. همان، ص 146.
6. همان، ص 138.
7. Pierre Klossowsky, Sade My Neighbor, p. 56.
8. بلانشو، از کافکا تا کافکا، ص 33.
9. سیموم دوبوآر، آیا باید ساد را بسوزانیم، ت: امین قضایی، چاپ اول 1378، ص 53.
10. Pierre Klossowsky, Sade My Neighbor, p. 94.
11. Ibd, p. 97.
12. Ibd, p. 99.
13. بلانشو، عقل ساد، ص 128-129.
14. P. Klossowsky, Sade My Neighbor, p. 103.
15. دوبوآر، آیا باید ساد را بسوزانیم؟ ص 45.
16. بلانشو، عقل ساد، ص 101.
17. بلانشو، از کافکا تا کافکا، ص 33.
18. همان، ص 33.
19. بلانشو، عقل ساد، ص 118.
20. همان، ص 119.
21. همان، ص 130.
22. همان، ص 137.
23. همان، ص 98.
24. P. Klossowsky, Sade My Neighbor, p. 104.

25. Roland Barthes, Sade Fourier Loyola, trans: Richard Miller, New York, University of California 1989, p. 35.

26. بلانشو، عقل ساد، ص 124.

27. S. Critchly, Very Little...Almost Nothing, p. 60-61.

28. بلانشو، عقل ساد، ص 119.

29. Jacques Lacan, Sade with Kant, trans: James B. Swenson.

30. بلانشو، عقل ساد، ص 117-116.

31. P. Klossowsky, Sade My Neighbor, p. 72.

32. هگل، خدایگان و بنده (با تفسیر کوژو)، ت: خمید عنایت، ص 60.

33. دوبوآر، آیا باید سادرا بسوزانیم؟ ص 59.